

עיריית רמת השרון



פרטיכל

ישיבת מועצה מן המניין, מס' 48

מיום שלישי, כ"ג באדר תשע"ג, 5.3.2013

- הופק ע"י: בונוס פרטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 48 מישיבת המועצה מן המניין, אשר התקיימה

ביום שלישי, כ"ג באדר תשע"ג, 5.3.2013, בשעה 18:00

משתתפים:

- סגנית ומ"מ ראש העיר	גב' שירה אבין
- סגן ראש העיר	מר שרגא קירשנר
- סגן ראש העיר	מר טל עזגד
- חבר מועצה	פרופ' מרק מימוני
- חבר מועצה	מר גיא קלנר
- חבר מועצה	מר אורן ברעוז
- חבר מועצה	מר רפאל בראל
- חבר מועצה	מר משה אורי לוין
- חבר מועצה	מר עידן למדן
- חבר מועצה	מר אבירם גרובר
- חבר מועצה	מר יעקב קורצקי
- חבר מועצה	מר חיים חשטא

חסרים:

- ראש העירייה	מר יצחק רוכברגר
- חבר מועצה	ד"ר יונה ברגור
- חבר מועצה	מר שמואל גריידי

נוכחים:

- היועץ המשפטי	עו"ד מיכה בלוס
- גזבר העירייה	מר גיל גורדון
- מנהל G.I.S	מר עינב בן יעקב
	עו"ד ברוך חייקין
	עו"ד אמל כץ
	עו"ד מוטי ברלב
	מר ניסים בן יקר
	מר ניצן אביב

על סדר היום:

- * שאילתה של חבר מועצת העיר מר גיא קלנר, בנושא: "תכנית התע"ש", היערכות כללית ועמדת העירייה בהליך ההתנגדויות המתקיים כעת.
1. התייחסות ראש העירייה לעניין שינוי הרכב הוועדות.
 2. דיון בדו"ח מבקר העירייה לשנים 2006-2012.
 3. הקמת עמותה עירונית למגוונים, יוצג ע"י עו"ד מוטי ברלב.
 4. אישור פרוטוקול ועדת מקלטים מיום 10.2.2013 ומיום 27.2.2013.
 5. אישור הסמכת פקחים לפי רשימה- יוצג על ידי מיכה בלום.
דמרמרי שרית ת.ז. 38808945 כללי ועישון.
אברמוביץ בן ת.ז. 302527338 כללי ועישון.
מיחלב אתל ת.ז. 308133982 כללי ועישון.
יוגב יחזקיהו ת.ז. 038770236 איכות הסביבה.
 6. אישור תיקון התחשבות העירייה למול שרונים תאגיד המים והביוב בגין המט"ש, יוצג על ידי גיל גורדון.
 7. אישור נוסח למחיקת חובות חוזר מנכ"ל משרד הפנים 5/12, יוצג על ידי גיל גורדון.
 8. שונות.

גב' שירה אבין: ערב טוב לכולם. לפני שאני מתחילה, אני רוצה לפתוח בעדכון שאל אותי היום גם אורי, איציק היה אמור להיות כאן ויש גם נושאים מסוימים שהוא ביקש באופן אישי להתייחס אליהם. הוא מהצהריים אינו חש בטוב, עם הקאות, שוכב בבית, ואני מעבירה את הישיבה.

מר אורי לוי: החלמה מהירה.

גב' שירה אבין: אמסור לו.

* שאילתה של חבר מועצת העיר מר גיא קלנר, בנושא: "תכנית התע"ש", היערכות כללית ועמדת העירייה בהליך ההתנגדויות המתקיים כעת.

גב' שירה אבין: הנושא הראשון הוא שאילתה של גיא בנושא תע"ש, שאיציק ביקש להתייחס אליה באופן אישי. הוא גם הכין את ההתייחסות שלו באופן אישי והיה חשוב לו. ויש בקשה שלו באופן אישי לדחות את זה לישיבה הבאה. אז אנחנו צריכים רק להצביע על זה, כדי שזה יוכל להידחות לישיבה הבאה. מי בעד? ככה אומר החוק, לא?

עו"ד מיכה בלוס: אם יש הסכמה לא צריך הצבעה.

גב' שירה אבין: אז יש הסכמה, מה זה משנה? טוב. לגיא אין בעיה. בכל מקרה, רק שזה יובא גם לפרוטוקול.

1. התייחסות ראש העירייה לעניין שינוי הרכב הוועדות.

גב' שירה אבין: הנושא הראשון, שאליו איציק ביקש להתייחס באופן אישי, זה נושא התייחסות ראש העיר לעניין שינוי הרכב הוועדות. מאחר וזאת בקשתו-

מר עידן למדן: יש שני נושאים שהיו אמורים לעלות לסדר היום, היו אמורים כבר ממוזמן, ובישיבה האחרונה נאמר שהם יעלו לסדר היום. אחד, שזה נוהל ההנצחה.

גב' שירה אבין: נכון.

מר עידן למדן: והעברתי לרפי, אני מניח שזה כנראה עדיין בבחינה עם-

מר רפאל בראל: תקוע באיזה מקום.

מר עידן למדן: עם המחלקה המשפטית או ועדת השמות.

מר רפאל בראל: סליחה, היתה הסכמה בינינו שאנחנו ניתן להם עוד חודש, שלא נדחק אותם ולא ידחקו אותנו.

מר עידן למדן: לכן אין לי בעיה, מכבד והבנתי. אבל, נושא המינויים והוועדות, ואנחנו קיימים כבר במצב שבו בכמה וכמה מהוועדות אין בכלל ייצוג לאופוזיציה כבר למעלה משנה, ולבטח לא ייצוג יחסי, אני לא מבין בכלל מדוע עולה נושא של התייחסות. וכבר נאמר במועצת העיר שהצעות יבואו. צריכה להעביר מנכ"ל העירייה את רשימת הוועדות לידי האופוזיציה, שאנחנו נביא את האנשים שלנו, ולבוא לישיבת מועצת העיר. לבוא ולבקש התייחסות ובישיבה הבאה זו כבר ישיבת פסח, שבטח תהיה ישיבה חגיגית, אנחנו מסיימים כבר כמעט שנתיים שיש ועדות, ובעיקר בחברה הכלכלית.

מר אורי לוינ: אחרי הבחירות יהיה יותר טוב.

מר עידן למדן: אז אחרי הבחירות יהיו ועדות. זו פשוט משיכת זמן. עצם זה שהנושא הוא התייחסות ולא בא להצבעה, זה פסול בעיניי.

מר רפאל בראל: קודם כל, אני חייב כאן לומר מילה. ההצטרפות שלכם לאופוזיציה החלה רק לפני חצי שנה. אז לא שנה. אז בוא נדייק. בתקציב אתם בעצם עברתם לצד השני.

מר יעקב קורצקי: כבר 4 שנים.

מר עידן למדן: כמעט שנה וחצי, עוד בתקציב הקודם. לא בתקציב השנה.

מר רפאל בראל: אתם הייתם בקואליציה וגם באופוזיציה. רגע, לא, דווקא בזה האחרון היה למעשה המעבר.

מר עידן למדן: ממש לא נכון. מינואר 2012.

מר רפאל בראל: אין כאן תרגילי פוליטיקה.

מר עידן למדן: יש פה תרגיל פוליטי.

מר רפאל בראל: הבנאדם חולה, חצי מדינה חולה.

מר עידן למדן: יש פה תרגיל פוליטי, ואני מצפה דווקא מחברי מועצה מכובדים שלא יתנו יד למשיכות זמן.

מר רפאל בראל: אני אישית, אתה יודע שלא נותן יד.

מר עידן למדן: בישיבה האחרונה, אחרי הרבה משיכות זמן ואחרי שזה לא עלה לסדר היום, עמדה הסגנית, אמרה: 'עכשיו זה יעלה לסדר היום

עוד 3 שבועות. עוד 3 שבועות עוד פעם לא מגיע לסדר היום, מגיעה התייחסות ראש העירייה לנושא. למען הסר ספק, אנחנו מינואר 2012 כבר באופוזיציה, לא השנה. לפני כמעט שנה וחצי אתה החלפת אותי בוועדה שממנה יצאתי.

מר רפאל בראל: אתה כל כך הרבה זמן באופוזיציה?

מר עידן למדן: בוועדה שממני יצאתי אתה החלפת אותי, אם אינני טועה, בערך במרץ 2012. אם אתה זוכר נכון, ועדת ההיתרים.

גב' שירה אבין: עידן, בוא, אני אתן-

מר אבי גרובר: אין שום סיבה שבדירקטוריון החברה הכלכלית לא יישב נציג האופוזיציה. זה מאוד לא תקין.

גב' שירה אבין: נכון שבישיבה קודמת, את מה שאני אמרתי אני אמרתי, אני שמעתי ואתם שמעתם. מאחר וראש העיר היה אמור להיות ולנהל את הישיבה הזאת וביקש את התייחסות שלו עם כל מה שהוא רצה לומר, אנחנו לא נאמר, במקומו, את הדברים שהוא רצה לומר, ואני גם נוהגת לכבד, גם אותו, וגם אם היה מישהו אחר מבקש לדחות את זה ולתת את התייחסות שלו ואת הדרך שלו למה שהוא רוצה לומר על הוועדות, אני הייתי עושה את זה גם אם אורי היה מבקש, אם אורן היה מבקש, וגם אם אתה, אבי, היית מבקש. זה הכל. אז מתוך שכך, אני חושבת שמתוך כבוד בין אדם לאדם, מן הראוי שנעשה את זה ככה.

מר רפאל בראל: ועל אחת כמה וכמה כשיש עניין של בריאות.

מר עידן למדן: הוא יכול להתייחס למה שהוא רוצה.

מר אורן ברעוז: הוא... את מחלתו בכוונה כדי לא להיות פה.

מר עידן למדן: המינויים, ובמיוחד המינוי לדירקטוריון החברה

הכלכלית, שמזה שנתיים אין בה נציג לאופוזיציה, זה דבר שלא יכול להיות.

גב' שירה אבין: בוא, אנחנו מתקדמים לעוד שנתיים, ועוד מעט זה

יהיה כבר מתחילת הקדנציה. אבל שוב, עידן ואבי, שמעתי את מה שאמרתם.

מר אבי גרובר: היה פעם תירוץ, התירוץ הזה התבטל, עכשיו אין

שום סיבה בעולם. למנוע ייצוג של אופוזיציה-

גב' שירה אבין: אני לא אתייחס לנושא הזה שהוא ביקש את

התייחסותו.

מר אבי גרובר: אבל זה לא עניין שהוא מבקש, הוא צריך לתת פה

הצעה שאומרת זה ממונה לשיבה.

גב' שירה אבין: הוא היה צריך להיות פה היום ולומר את זה.

מר אבי גרובר: וכל ישיבה עושים איזשהו טריק אחר.

גב' שירה אבין: מאחר ונבצר ממנו. שנייה. לא רוצה להרים את

הקול, באמת.

מר עידן למדן: בסדר, אין בעיה. זה שהוא יתייחס, הוא יתייחס

בפעם הבאה.

גב' שירה אבין: עידן, אמרת את ההסתייגות שלך, על חלק

מהדברים גם לא הערת את ההסתייגות כי אמרת בעצמך שהדברים מתקדמים.

מר אבי גרובר: כחבר אופוזיציה...

גב' שירה אבין: בנוהל הנצחה לא מתקדם?

- מר אבי גרובר:** כל חודש מוכרים לנו סיפור שחודש הבא.
- גב' שירה אבין:** אף אחד לא מוכר. עובדה שזה היה הנושא הראשון על סדר היום היום.
- מר אבי גרובר:** אבל התייחסות.
- מר עידן למדן:** הנושא הראשון הוא התייחסות, אנחנו עד עכשיו היינו אמורים לקבל מפרח מלך את רשימת הוועדות.
- מר אבי גרובר:** בישיבה הראשונה לא הבאתם, לא אמרתם מי שמים.
- גב' שירה אבין:** קודם כל, זה שאתם מדברים ביחד זה אחלה.
- מר רפאל בראל:** אבי, הרי אתה משפטן ואתה יודע שהתייחסות זו מילה מאוד רחבה. נכון?
- מר אבי גרובר:** אתה אומר במסגרת התייחסות הוא הולך להציע את הרכבי הוועדות ואנחנו נצביע לגבי הוועדות שאנחנו לא יודעים אותן?
- גב' שירה אבין:** אני מבקשת שוב, אנחנו נעלה את זה להצבעה, קודם כל זו התייחסות, אנחנו בעצם לא צריכים אפילו להביא את זה להצבעה. נכון, מיכה?
- עו"ד מיכה בלוס:** את צריכה להסיר את זה.
- גב' שירה אבין:** להביא להצבעה? אוקיי. יש יועץ משפטי, אני לא עושה אחרת. אנחנו מעלים את זה להצבעה כדי לדחות את שני הנושאים האלה. נושא ראשון כבר הצבענו. נושא שני.

- עו"ד מיכה בלום:** הנושא השני לישיבה הבאה.
- גב' שירה אבין:** כדי להעביר את זה לישיבה הבאה, את ההתייחסות שלו בנושא.
- מר אורי לוינ:** אין ברירה, הוא לא פה.
- גב' שירה אבין:** לא משנה.
- מר אורי לוינ:** למה הצבעה?
- גב' שירה אבין:** אמר היועץ המשפטי.
- מר שרגא קירשנר:** אתה יודע מה, אתה צודק.
- מר אורי לוינ:** איך אפשר להצביע על משהו שהוא לא ייתכן?
- מר רפאל בראל:** הבנאדם לא כאן, אבל היועץ המשפטי אומר שצריך להעביר את זה להצבעה.
- (מדברים ביחד)
- גב' שירה אבין:** רגע, שנייה. דקה.
- מר אורי לוינ:** אם כולם יצביעו נגד, אז הוא בא?
- מר אבי גרובר:** מיכה, אם נצביע שלא, אז הוא יגיע? ראש העיר יגיע?
- עו"ד מיכה בלום:** לא, הוא לא יגיע.
- מר אבי גרובר:** הוא לא יגיע. אז מה?

גב' שירה אבין: מיכה, אני אנסח את זה בצורה כזאת: לאור בקשתו של ראש העיר להתייחס באופן אישי לעניין שינוי הרכב הוועדות, אני רוצה שעיריית-

מר שרגא קירשנר: ועפ"י עצת היועץ המשפטי.

גב' שירה אבין: לא, אני לא רוצה להגיד נאלצים.

מר אורי לוי: אנחנו נאלצים לדחות.

מר שרגא קירשנר: למה נאלצים? עפ"י בקשתו ועצת היועץ המשפטי.

מר אורי לוי: אבל אנחנו לא יכולים שלא לדחות את זה.

גב' שירה אבין: אבל זה לא קשור לנאלצים.

מר אורי לוי: אני צודק, יופי, אני צודק.

מר רפאל בראל: אתה צודק והוא צודק. בוא נמצא את שביל הזהב.

מר אורן ברעוז: אם ההצבעה לא תעבור, הוא יבוא? לא.

גב' שירה אבין: אתה משפטן, תתחרה עם המשפטנים.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: די, אוקיי. הבנו.

מר טל עזגד: אני מציע שנצביע לחבר ועדת משנה ואז נדע כמה שעות יש לנו להיות פה.

גב' שירה אבין: אז בלי הצבעתכם, אני מקבלת את ההחלטה. עידן.

מר עידן למדן: חצי שעה...

גב' שירה אבין: ממש לא חצי שעה.

מר עידן למדן: קבוע היתרים בשש וחצי, כמדומני.

גב' שירה אבין: לא, היה כתוב אחר כך משהו אחר וקיבלתם את ההודעה הביתה. ועדת משנה להיתרים קיבלה הודעה שהיא תתקיים לאחר סיום ישיבת המועצה. אז בוא נדייק, אם אנחנו הולכים עד הסוף.

אני מקבלת את ההחלטה, עם הצבעה, בלי הצבעה, אני מחליטה שההתייחסות של ראש העיר תהיה בישיבה הבאה. תודה רבה, אנחנו עוברים לנושא הזה.

מר עידן למדן: מה שנקרא, נתקבל פה אחד.

3. הקמת עמותה עירונית למגוונים, יוצג ע"י עו"ד מוטי ברלב.

גב' שירה אבין: אנחנו עוברים לנושא השלישי, שזה הקמת עמותה עירונית למגוונים. מי שיציג את זה ומטפל בנושא זה עו"ד מוטי ברלב.

מר אבי גרובר: זה נושא אחרי דיון בדו"ח מבקר העירייה.

גב' שירה אבין: סליחה. אנחנו נעבור לנושא השני, שיהיה לפי סדר היום ולאף אחד לא יהיה מה לומר.

מר עידן למדן: אפשר להתחיל בנושא הזה.

גב' שירה אבין: לא, אנחנו נעשה לפי הסדר הכתוב.

מר אבי גרובר: אנשים מחכים, נשחרר את האורחים.

גב' שירה אבין: אז מוטי, בבקשה.

עו"ד מוטי ברלב: ערב טוב. נמסרו לכם לעיון, הוצגו בפניכם כל המסמכים הדרושים עפ"י הנחיות משרד הפנים להקמת עמותה עירונית. בין המסמכים שקיבלתם זה חוות דעת של המנכ"לית, חוות דעת הגזבר וחוות דעת היועץ המשפטי בהתאם להנחיות משרד הפנים, ובנוסף צורף תקנון-

מר יעקב קורצקי: איפה קיבלנו?

עו"ד מיכה בלוס: מצורף לסדר היום.

מר שרגא קירשנר: במייל קיבלת. אין לך מייל?

גב' שירה אבין: יעקב, אני רק מבטיחה לך דבר אחד. שעורך דין ברלב יסביר את הדברים בצורה מיטבית.

מר יעקב קורצקי: אני רציתי באמת להתייחס לזה, ולא סתם אני אומר את זה.

גב' שירה אבין: למה?

מר יעקב קורצקי: לנושא הזה של להקים עמותה עירונית למגוונים, ואני בעד להקים את העמותה הזאת, רק יש לי פה נגיעה שרציתי להתכונן ואז להיכנס לעניין.

מר טל עזגד: אין לנו הרבה סביב העניין הזה, אנחנו גם יכולים להיות נגד.

גב' שירה אבין: לא, בואו נשמע את עו"ד ברלב.

מר גיל גורדון: הנה ההכנה, עכשיו הוא עושה לך את ההכנה.

עו"ד מוטי ברלב: מגוונים פועלת כיום באמצעות חברה שבין הבעלים שלה זה גם הסוכנות היהודית. בגלל המבנה הזה של החברה הסוכנותית, שיש לה זכות וטו על החלטות הדירקטוריון, ובשל הצורך לתת למגוונים פעילות בנכסי העירייה בלי מכרז וללא תמורה, עלה צורך להעביר את הפעילות של מגוונים, מגוונים כפעילות, מהחברה הסוכנותית לעמותה עירונית. עמותה עירונית היא תאגיד לכל דבר ועניין. זאת אומרת, המעמד שלה הוא כמו כל תאגיד עירוני אחר. צירפנו גם את התקנון שמשרד הפנים מחייב, אין פה הרבה להוסיף לתוך התקנון. משרד הפנים חייב מה צריך להיות, גם הרכב הדירקטוריון מונחה, גם אופן הפעילות. חוות הדעת שהיינו צריכים לצרף, שהגזבר ציין אותה, הצגנו חלופות במצב הקיים, שזה פועל באמצעות החברה הסוכנותית, שהמגבלה העיקרית שלה זה חוסר היכולת שלנו, שלנו כעירייה, לקבל החלטות שקשורות לפעילות בלי זכות הווטו של הסוכנות היהודית. זכות הווטו הזאת בעצם לא מאפשרת לנו כעירייה לנהוג בחברה הסוכנותית הזאת כמנהג בעלים, כדרישות התאגידיים לפי סעיף 249 וסעיף 249 א' רבתי של פקודת העיריות, ולכן אנחנו חייבים להעתיק את הפעילות הזאת על מנת שנוכל לשמר את היכולת הזאת של העיר, לתת את השירותים האלה לתושבים בלי שתהיה להם עלות נוספת, בלי שנגרום לבעיה בצורת התפעול מצד אחד של מגוונים, ומצד שני שהעירייה לא תימצא במצב שהיא נותנת נכס בלי שהיא רשאית לעשות אותו עפ"י הדין שחל עליה. מכאן בא הצורך הזה להקים את העמותה העירונית. אנחנו הכנו דו"ח, בחינה כלכלית, למה זה צריך להיות בעמותה עירונית, והחלופות הן בין המצב הקיים לבין ביצוע פנים עירוני. קרי – שהעירייה תעשה את זה בעצמה. המצב הזה הוא בלתי סביר, כי כמות הפעילות, היקף הפעילות, אופי הפעילות וצורת הפעילות יחייב את העירייה להגדיל תקני כוח אדם, וכל שינוי בגידול או הקנה או צמצום הפעילות יחייב

התדיינות בתוך העירייה, ולכן גם מבחינה כלכלית, גם מבחינה עניינית, גם מבחינה משפטית, היה נכון לעשות את זה בעמותה עירונית. הסיבה שזה עמותה ולא חברה כלכלית – הפעילות הזאת, תשלומי הורים והעברה כספית בין העירייה לבין העמותה היא ללא מע"מ, ואם אנחנו כחברה כלכלית, ההורים היו צריכים להוסיף לפעילות שלהם גם מע"מ. לכן הרעיון היה לעשות את זה... מה? זה אותו דבר. החברה הסוכנותית היא חברה לתועלת הציבור.

מר עידן למדן: אבל היא לא בשליטת העירייה.

עו"ד מוטי ברלב: אבל היא לא בשליטת העירייה.

מר עידן למדן: הם כחברה יכולים להשתמש ב...

עו"ד מוטי ברלב: אבל יש להם זכות וטו.

מר עידן למדן: כעמותה הם לא יוכלו. אני שואל.

מר שרגא קירשנר: לא בטוח. בשנקר אין לנו את האפשרות הזו.

עו"ד מוטי ברלב: זה תלוי בצורת ההתאגדות ובפטור שנותנת רשות המיסים. בעמותה עירונית אין מחלוקת. זו אחת הפעילויות שרשויות מקומיות נוהגות להפעיל באמצעות עמותה עירונית. את כל הפעילות של תרבות נופש ופנאי, כתוב לכם בתקנון מה המבנה, מה הצורך לעשות והשם, העתקנו את השם של הפעילות הזאת כמגוונים לתוך העמותה, ונדרשת הכרעתכם על מנת שנוכל להעביר את זה למשרד הפנים לאישור. אני כבר אומר, מאוד יכול להיות שמשרד הפנים יקרא, יעיר לנו הערות, ומאוד יתכן שיגידו לנו לחזור ולתת אשרור מחדש להיבט כזה או אחר שיחייב לאשרר את זה מחדש במועצת העיר. באופן עקרוני אנחנו כרגע פעלנו, החומר שמונח בפניכם הוא בהתאם לדרישות משרד הפנים. בתקנון הכנסנו מספר תיקונים

קלים שיתאימו לאופי הפעילות הנוכחי של מגוונים, בהיבט של מספר חברי ההנהלה, שזה יהיה 15. מותר עפ"י הנחיות משרד הפנים להקים תאגיד עירוני בין 5 ל-15 חברים, בגלל אופי הפעילות. מפני שכיום יש נציגי ציבור עם מספר לא מבוטל של נציגי ציבור שהם פעילים בתוך מגוונים, בתקנון כתוב שיהיו 15 חברי דירקטוריון, ואני חושב שבגדול זה כל מה שאני רואה מקום לנכון להציג לכם, אלא אם כן אתם רוצים לשאול שאלות בעניין הזה.

גב' שירה אבין: מי רוצה לשאול?

מר חיים חשטא: מה ההבדל בין מגוונים למתנ"סים? אני רוצה להבין. איך זה עובד? תן לי, אני שואל בתור אחד שאף פעם לא נגע בזה.

עו"ד מוטי ברלב: אני באתי להציג פה את הפעילות של העמותה החדשה, להקים אותה. מי שאחראי על הפעילות של המתנ"סים-

גב' שירה אבין: אני לא מבינה מה אתה שואל.

מר חיים חשטא: שנייה, אני שואל אותו.

גב' שירה אבין: אני אומרת, אני לא מבינה.

מר חיים חשטא: שנייה, אני שואל אותו. הוא הבין.

גב' שירה אבין: אתה הבנת? אז תסביר לי.

עו"ד מוטי ברלב: ההבדל, העמותה הזאת היא בבעלות מלאה של העירייה. העירייה יכולה לנהוג בה מנהג בעלים, היא קובעת את האופי של העמותה הזאת. העמותה החדשה.

מר חיים חשטא: איך היא קשורה למתנ"ס?

עו"ד מוטי ברלב: הפעילות.

מר חיים חשטא: איך?

עו"ד מוטי ברלב: אין איך.

מר גיל גורדון: אתן לך דוגמה, להמחיש לך. נכון להיום, ברגע שזו חברה לתועלת הציבור שהיא סוכנותית, אני, כדי להתקשר לתת להם את הנכסים שהם פעילים בתוכם, הם חייבים לשלם לי דמי שימוש על זה. זה החוק אומר. ברגע שזו עמותה עירונית, אני אומר לך דוגמאות, שתבין את ההבדלים.

מר חיים חשטא: ברגע שזה עמותה עירונית המתנ"ס לא משלם לי.

מר גיל גורדון: נכון.

מר חיים חשטא: אז אנחנו פוטרים את המתנ"ס מתשלום.

עו"ד מוטי ברלב: לא, הפוך. המצב היום מחייב, הסיבה שזה נולד, שהמצב היום לא מאפשר שימוש במתקנים שהעירייה מעמידה לטובת הפעילות בצורה שזה פועל כרגע.

מר גיל גורדון: שבלאו הכי לא משלמים, כי אין היגיון.

עו"ד מוטי ברלב: לא משלמים כי זה מכיס לכיס.

מר גיל גורדון: ופה אנחנו עושים את זה חוקי, שנוכל לעשות את זה חוקי.

עו"ד מוטי ברלב: אתה נותן שימוש לחברה, למגוונים, במוסד שהוא נכס ציבורי. אתה חייב לעשות את זה בהליך של הקצאה או מכרז.

עו"ד מיכה בלוס: זה דומה לאגודת הספורט. זוכר את אגודת הספורט? אגודת הספורט היתה עמותה ואז אני אמרתי: חבר'ה, כבר אין עמותה מעין עירונית, יש היום רק מצב של עמותה. או עמותה פרטית, יכולה להיות ציבורית או פרטית לגמרי, או עמותה עירונית. אין דרך ביניים. בגלל דו"ח מבקר המדינה בזמנו הסברתי לכם. אותו דבר קורה פה. בסך הכל אנחנו, בכלל זו עוד פעם איזושהי עמותה שהיא מעין עירונית היתה, אבל אנחנו צריכים להפוך אותה לעירונית מלאה על מנת להמשיך את הפעילות כסדרה, כמו שצריך.

גב' שירה אבין: כי גם החוק היה בעבר שונה, חשוב לציין את זה.

עו"ד מיכה בלוס: החוק היה שונה, והיום אנחנו מנסים לתקן את הדברים.

גב' שירה אבין: החוק בעבר נתן להיות מעמד של עמותה מעין עירונית. היום החוק דורש שתהיה עמותה עירונית. לכן יש את השינוי הזה במבנה.

עו"ד מיכה בלוס: וזה יפתור הרבה מאוד בעיות מבחינת התנהלות העירייה.

מר גיל גורדון: למשל, זה בן כלאיים, שאנחנו צריכים להעביר להם מענק-

גב' שירה אבין: אמרת שהבין, עכשיו אתה רוצה עוד לדבר?

מר גיל גורדון: תמיכה כספית, זה היה עובר דרך ועדת תמיכות.

מר חיים חשטא: הבנתי מה שהבנתי.

- מר אבי גרובר:** החברה הנוכחית, הסוכנותית, חדלה מלהתקיים?
- גב' שירה אבין:** שנייה. אבי, כן. מה שאלת?
- מר אבי גרובר:** אני שואל אם החברה הסוכנותית הראשונה חדלה מלהתקיים.
- עו"ד מיכה בלום:** מבחינתי, הפעילות שלי...
- עו"ד מוטי ברלב:** זו לא פררוגטיבה שלנו, זה הסוכנות.
- מר אבי גרובר:** אז אוקיי, אני אנסח את זה אחרת.
- גב' שירה אבין:** רגע, ניצן רוצה לענות לך.
- מר אבי גרובר:** אני רק אנסח את זה אחרת. השאלה שלי היא כזאת: האם כל הפעילות שהיום מתקיימת דרך החברה הסוכנותית תעבור להתקיים דרך העמותה?
- מר ניצן אביב:** רוב הפעילות שמתקיימת בחברה הסוכנותית תעבור להתקיים דרך העמותה. החברה הסוכנותית קיימת מעצם התוועדות של הסוכנות היהודית על שני מבנים בעיר. מרכז לוי ומרכז קריית הצעירים. מאחר והם יקבלו את הכסף, הפעילות שם צריכה להתקיים דרך החברה הסוכנותית. אז היא ממשיכה להתקיים. הפעילות שמתקיימת שם תתקיים דרך החברה הסוכנותית.
- מר אבי גרובר:** ושם ישלמו מע"מ וכל הדברים?
- מר ניצן אביב:** שם לא ישלמו מע"מ, כי דין החברה הסוכנותית היא כדין עמותה, זה בדיוק אותו דבר. החברה הסוכנותית היא הקדש, והיום רשם ההקדשים ורשם העמותות זה בדיוק אותם תחומים, לפי חוק.

מר אבי גרובר: אז מה הועילו חכמים? לא הבנתי.

מר ניצן אביב: מתנ"ס קריית הצעירים ומתנ"ס לוי, מאחר וזה לא המבנים, לא מתקנים עירוניים, אלא זה מתקנים סוכנותיים, לא צריך לשלם שכירות עליהם. החברה הסוכנותית משתמשת בה. בשאר המבנים, למבנים עירוניים, וגם אם נקבל לפי תקנות כאלה ואחרות פטור ממכרז אנחנו נצטרך לשלם את השכירות על המבנים האלה מבחינת חוקי משרד הפנים. ברגע שתצטרך לשלם את השכירות הזאת חברת מגוונים לא יכולה, זה מיליוני שקלים, זה מבנים ענקיים. מי יישא בתשלום הזה? התושבים. אתה פוגע בתושב שצריך לשלם עבור החוקים, עבור כל הפעילויות, הרבה יותר כסף. אנחנו במשק סגור.

מר אבי גרובר: תראה, הרי זה יד ימין ויד שמאל. אנחנו כעירייה הבעלים וכיד שמאל אנחנו בדרך ה-

עו"ד מיכה בלוס: כמו אגודת הספורט.

מר אבי גרובר: בסדר גמור. אז אני שואל, אז אנחנו יכולים כרגע לטפל בזה אם אנחנו מקבלים החלטה שאנחנו לא גובים על הנכס-

???: אתה לא יכול, אסור לך.

(מדברים ביחד)

מר חיים חשטא: אני לא קובע לא באגודת הספורט ולא במתנ"סים.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: רגע. קודם כל, בואו לא נריב ולא נצעק, הכל ברוח נעימה.

מר אבי גרובר: ...להגיע למצב שבו אנחנו לא נצטרך להעמיס על

ההורים את העלות הנוספת, שכביכול חובה לדרוש דמי שימוש בנכסים העירוניים?

עו"ד מוטי ברלב: העירייה כאילו מעבירה-

מר אבי גרובר: אני רוצה להבין שזו הסיבה היחידה.

מר גיל גורדון: זו תמיכה עקיפה למעשה.

מר אבי גרובר: אם יהיו שתי פונקציות שיעבדו עכשיו במקביל, אז

לא יודע אם זה... אני שואל.

גב' שירה אבין: מוטי, אתה רוצה להתייחס?

עו"ד מוטי ברלב: לחברה למתנ"סים הקיימת, החברה הסוכנותית

הקיימת יש לה מבנים משלה ועשתה השקעות משלה. עולה צורך מבחינת

הנחיות משרד הפנים להסדיר את נושא השימוש במבנים, בנכסים, שהעירייה

מעמידה לטובת הפעילות הזאת עבור החברה הסוכנותית, להסדיר בנוהל

הקצאות או בתשלום. נוהל הקצאות אני חייב לפרסם בציבור וכל מי שרוצה

יכול להשתמש בזה. עלול להיווצר מצב שהנכסים הקיימים-

מר עינב בן יעקב: העירייה מאבדת את הנכס.

עו"ד מוטי ברלב: לא העירייה, מגוונים לא תוכל להשתמש בנכס, כי

אם יהיה מישהו שיבקש לעשות את אותה פעילות. עלה הנושא הכספי, אמרנו

להם 'תשלמו'... רבותיי, זה נוהל הקצאות, אני לא אתחיל עכשיו להיכנס רגע,

ברשותכם, לנוהל הקצאות, נדבר על זה. תנו לי רק להשלים את הרעיון.

מר אבי גרובר: התקבלה פה החלטה שצובעת את כל השטחים

בצבע... עד שנעשה נוהל הקצאות הכל מותר ובגלל זה-

עו"ד מוטי ברלב: לא, לא קשור.

עו"ד מיכה בלום: זה לא נכון. משנת '73. אנחנו מנסים לתקן דברים

ואתה בא בטענות עכשיו שמנסים לתקן?

מר אבי גרובר: אתם כבר פה 10 שנים.

עו"ד מוטי ברלב: אני נתבקשתי לבדוק ולתת מענה לפעילות הזאת,

כדי שזה יעמוד בהנחיות משרד הפנים. עלה אחת מהשתיים – או נוהל הקצאות, שהוא גם בעייתי, כי יש בעיה להקצות להם לסוכנות. פעם אחת. כי יש להם זכות וטו גם בתוך התקנון שלהם, יש להם זכות וטו על כל החלטה של העירייה. פעם שנייה אמרתי: 'טוב, בואו תשלמו כסף'. אמרו: 'חבר'ה, אם אנחנו נשלם לכם כסף, כל הכסף שהעירייה מעבירה לתמיכה בפעילות הזאת ילך לטובת המבנים ועוד אנחנו נצטרך לקחת מהפעילות, נשית את זה על ההורים'. לכן בעצה אחת אמרנו בואו נקים את הפעילות הזאת בתאגיד עירוני. כל מה שאני אמרתי לעניין מע"מ, למה זה מוקם כעמותה ולא כחברה כלכלית?

מר אבי גרובר: בחברה ההסתדרותית יש עובדים.

עו"ד מיכה בלום: הסוכנותית. היא לא שלי.

מר אבי גרובר: הם עוברים עכשיו לעמותה? אני אנסח את זה מאוד

ברור – האם יש תוספת של תקנים?

עו"ד מוטי ברלב: לא.

מר אבי גרובר: עלויות שכר?

עו"ד מוטי ברלב: לא.

מר אבי גרובר: משהו בעקבות המעבר?

עו"ד מוטי ברלב: לא. לפחות לא לפי המתכונת. הפעילות שקיימת

היום, על המבנה שלה, על התקורות שלה, מועתקת לעמותה.

מר אבי גרובר: בגלל שנשאר 2, האם-

עו"ד מוטי ברלב: לא, יהיו פעילויות כרגע שבגלל שהחברה

הסוכנותית מחזיקה בנכסים ומבנים שמתקיימת שם פעילות, נצטרך להסדיר

את מערכת היחסים הזו בצורה של רכישת שירותים בין שני הגופים האלה.

אבל זו פעילות ולא תהיה-

גב' שירה אבין: מינימלית.

עו"ד מוטי ברלב: בדיוק.

מר אבי גרובר: מבחינת תקורות אין הבדל.

עו"ד מוטי ברלב: אין הבדל. לא תקורות ולא תקציב. התקציב של

מגוונים, כמות שהוא, הועבר בתקנון פה ובתכנית העסקית והוא מועבר כמו

שהוא למשרד הפנים.

גב' שירה אבין: יש גם סעיף נוסף שחשוב להגיד אותו. שנייה, אבי.

יש סעיף נוסף שחשוב מאוד שבחברה הסוכנותית הוא מתקיים, וזה סעיף 46

א', שהוא סעיף של תרומות. וזה דבר שבשום מקום אחר לא קיים. וזה דבר

שחשוב לנו גם כרשות לשמור עליו.

- מר אבי גרובר:** זה מתוקף זה שאנחנו -
- גב' שירה אבין:** בחברה הסוכנותית. עד שהם יהיו ישות נפרדת.
- מר אבי גרובר:** אנחנו לא ממנים עכשיו את הנציגים שישבו בוועד האגודה?
- גב' שירה אבין:** לא, עכשיו?
- עו"ד מוטי ברלב:** אתם מאשרים את הקמת התאגיד.
- גב' שירה אבין:** זה תהליך שמוטי עכשיו יתחיל לטפל בו.
- עו"ד מיכה בלוס:** זה מתחיל ההליך עכשיו פה.
- עו"ד מוטי ברלב:** אחרי האישור שלכם, אחרי אישור משרד הפנים, אנחנו נביא מה שאישור משרד הפנים אישר. את המבנה, את הדירקטורים, אתם האסיפה הכללית.
- מר אבי גרובר:** למשל, 5 חברי מועצה ישבו שם.
- עו"ד מוטי ברלב:** מועצת העיר היא האסיפה הכללית.
- גב' שירה אבין:** זו שממנה.
- עו"ד מוטי ברלב:** ממנה היא בוחרת את עובדי העירייה, את נבחר הציבור ואת נציגי הציבור שישבו בדירקטוריון של העמותה. והכל יאושר פה.
- מר אבי גרובר:** לבחור חבר אופוזיציה. נציג לאופוזיציה.
- ???:** אין נציג לאופוזיציה.
- ???:** יהיה.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: אבי, אני רוצה לספר לך משהו קטן. עידן, כמה זמן אמרת שאתה באופוזיציה?

???: שנה וחצי.

גב' שירה אבין: ואיפה אתה יושב?

מר עידן למדן: בחברה, בדירקטוריון, בסדר.

גב' שירה אבין: מישהו אמר לך ללכת?

מר עידן למדן: חלילה וחס. טרם. בהתייחסות יגידו. בטח בהתייחסות זה יעלה. חוץ מזה, שם זה מינוי שעובר דרך הסוכנות הרי.

גב' שירה אבין: זה מינוי של ראש הרשות, דרך אגב. גם שם. אני רק חייבת לשאול שאלה אחת. אני חושבת שכנראה בישיבה שדובר על אגודת הספורט, וכולם גם הצביעו בעד, כנראה שאנשים בכלל לא הבינו את הנושא אם הם עכשיו שואלים את אותן שאלות.

עו"ד מוטי ברלב: זה חשוב, כי זה ספורט-

גב' שירה אבין: אבל זה אותו דבר, זה מה שאני אומרת.

עו"ד מוטי ברלב: זו אותה פרוצדורה בדיוק.

מר אורן ברעוז: אז זה היה לפני הבחירות ועכשיו אנחנו כבר קרובים יותר, זה הכל.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: יעקב ביקש, ואחר כך אורי. יעקב, בבקשה.

מר יעקב קורצקי: אבי, סוף סוף הוא שאל שאלה בכיוון, אבל אני רוצה לחדד. בעצם אנחנו נחליט מי יהיו הדירקטורים?

עו"ד מוטי ברלב: רק אתם.

עו"ד מיכה בלוס: זה לא מדויק, יש ועדה.

(מדברים ביחד)

מר יעקב קורצקי: אתה יודע למה אני שואל את זה, אבי? איך אני בכלל יודע כשהחומר לא נמצא כאן, אתה יודע?

גב' שירה אבין: יעקב, יעקב. חבר'ה. מישהו מנהל את הישיבה, תודה רבה לכולכם, זאת אני. עכשיו אני מבקשת. יעקב, רצית לשאול, אל תתייחס להערות ותשאל את השאלה.

מר יעקב קורצקי: אבי, למה אתה ככה מתנהג? אני מתנצל, אני לא שואל, אני מעדיף לשאול... לא רוצה לשאול.

עו"ד מוטי ברלב: אני אקריא את השורה בתקנון, יכול להיות שזה ייתן מענה ותשובה. אני מקריא את סעיף 5.2, הוא מתוקן ושונה ולכן אני מקריא לכם את הנוסח-

גב' שירה אבין: רגע.

עו"ד מוטי ברלב: (א) האסיפה הכללית תבחר את ועד העמותה, מספר חברי הוועד וייקבע עפ"י האסיפה הכללית. בוועד המנהל של העמותה יכהנו 15 חברים אשר ימונו ע"י מועצת העיר מבין עובדי העירייה, נבחרים הציבור

ונציגי הציבור, העונים לתקנות העיריות, נציגי העירייה בתאגיד עירוני, 2006 התשס"ו. שזה אומר שכל מי שעולה חייב להתאים, לעבור את ועדת ברנר.

עו"ד מיכה בלום: ועדה של משרד הפנים. פעם היתה ועדת שפניץ.

עו"ד מוטי ברלב: הוספנו עוד הערה, כדי שאתם תוכלו להוסיף, כל

אישור של מועצת העמותה, של כל החלטה, טעונה אישור העירייה.

(מדברים ביחד)

עו"ד מוטי ברלב: זה לא מופיע בתקנון.

גב' שירה אבין: תראו, אבי ויעקב, שנייה, אני רוצה להגיד משהו.

אם אחד לא מכבד את השני, לפחות תכבדו אנשים חיצוניים שבאים והם יועצים שלנו ורוצים להגיד שני משפטים.

מר טל עזגד: מוטי, אתה יכול לחזור שנייה?

עו"ד מוטי ברלב: אמרתי שכל החלטות הדירקטוריון, בגלל שמדובר

בכספי העירייה ותשלומי העברה מהעירייה, יהיו כפופות לאישור העירייה, על מנת שלא יהיה מצב, בגלל המבנה של הדירקטוריון, בגלל שזה 15 דירקטורים, ומאוד יכול להיות שבדירקטוריון תהיה כמות של נציגי ציבור ובהכרעות עלולות להתקבל הכרעות כאלה ואחרות, תהיה לעירייה את הזכות להכריע בעניין הזה. כי מדובר בכסף. לא על הפעילות, אלא נושא של החלטות כספיות. מי שיכהן כיו"ר החברה זה ראש העיר או ממלא מקומו, או בכפוף להוראות משרד הפנים המתפרסמות מעת לעת, ואני אסביר מה כתוב. אנחנו כולנו יושבים פה כרגע, התקנון הזה צריך להחזיק פה מעמד עוד 50 שנה, מי שישב פה בדירקטוריון יוכל להביא את הדברים אז. התקנון הזה אמור להיות מנחה את כל הפעילויות של העירייה גם בשנים הבאות. עפ"י ההוראות

של משרד הפנים, ראש הרשות הוא יו"ר הדירקטוריון. ברשויות שיש בהן 3 תאגידיים ומעלה, יכול להיות גם ממלא מקום ראש הרשות, ולכן ציינו את זה, כי אתם כבר מחזיקים 3 תאגידיים כרגע.

גב' שירה אבין: אורי, רצית לשאול?

מר אורי לוי: אפשר שאלה שלא קשורה לקואליציה ואופוזיציה? אני רציתי לדעת האם תהיה בקונסטלציה החדשה זיקה בין העמותה החדשה לבין המבנים שעליהם אתם דיברתם. מבחינת פעילות.

עו"ד מוטי ברלב: רק פעילות. זכות שימוש בלבד.

מר אורי לוי: בחוזה מול העירייה?

עו"ד מוטי ברלב: כן. בהסכם בעל רשות וזכות שימוש.

מר אורי לוי: שלא יהיה מצב שאף אחד אחר לא יוכל להשתמש בנכסים האלה.

עו"ד מוטי ברלב: לא. מזה נולד ה...

מר אורי לוי: זה יבטיח שמישהו אחר יוכל להשתמש?

עו"ד מיכה בלוס: לפי החלטת העירייה. אנחנו נחליט מה לעשות.

עו"ד מוטי ברלב: המבנים לא עוברים לבעלות מגוונים, אלא זכות שימוש, והעירייה רשאית לתת זכות שימוש נוספת גם לפעילותה שלה.

מר אבי גרובר: העירייה רשאית, אם אני מבין נכון, לתת לעמותה עירונית לפעול שם והיא לא צריכה מכרז.

עו"ד מוטי ברלב: ברשות וללא תמורה.

מר אבי גרובר: אז אם העירייה רוצה לתת היא יכולה לתת, אבל היא לא חייבת, היא יכולה לתת מתוקף זה שהיא יכולה לתת והיא לא צריכה לקיים תהליך של הקצאה. אז במה שנשאר היא כן תצטרך לקיים הליך של הקצאה, נכון?

עו"ד מוטי ברלב: לא, העירייה היא בעלת הנכס.

מר אבי גרובר: יש במתנ"ס גולן 1,000 מ"ר. באה מגוונים, רשת המתנ"סים של גולן, אומרת: 'אני צריכה 500. יש לי 500 שאני לא צריכה, לא עושה בהם שימוש'. אם העירייה רוצה את ה-500 הנוספים האלה להוציא לפעילות אחרת, היא צריכה לקיים נוהל הקצאה.

עו"ד מיכה בלוס: או בתקורה מלאה.

מר אבי גרובר: היא יכולה להחליט אם היא נותנת את הכל-

עו"ד מוטי ברלב: או פעילות עסקית.

מר אבי גרובר: לאותה עמותה עירונית, והיא לא צריכה לעבור את הנוהל הקצאה.

עו"ד מיכה בלוס: אני לא מקצה, אני יכול לתת גם שכירות בדמי שימוש מלאים. ואז אין הקצאה. אני יכול מחר בבוקר לתת לגורמים להשתמש בזה. בכסף.

גב' שירה אבין: זה אותו דבר אחד לאחד כמו אגודת הספורט. פתאום שואלים כל מיני שאלות.

מר גיא קלנר: יש משהו מתחת לפני השטח? נראה שאנחנו הולכים סביב משהו. דברו.

- עו"ד מיכה בלום:** אין כלום.
- מר יעקב קורצקי:** אם הייתי מקבל את החומר לפני, הייתי יכול לעשות-
(מדברים ביחד)
- מר יעקב קורצקי:** אתה לא מבין כמה אני מאושר שעולה דבר כזה, ואני מאוד בעד הדבר הזה, רק אני לא, כמו שאבי אמר, הגעתי רק לתכנית הכספית.
(מדברים ביחד)
- גב' שירה אבין:** זה אחד לאחד כמו אגודת הספורט. חיים, אתם לא מבינים, זה בדיוק אותו דבר.
- מר חיים חשטא:** אבל הוא אומר לך שהוא לא הבין, ואני אומר לך שלא דיברנו, אז אני אצביע על דבר שלא יודעים?
מר שרגא קירשנר: תימנע, אל תצביע.
- מר חיים חשטא:** הוא אומר לך שהוא לא מבין.
- מר יעקב קורצקי:** באמת משתדלים מאוד לכבד את העניין, ואני ממש לא חושב שאנחנו מנהלים גם כן את, למרות שהוא אמר כביכול-
מר חיים חשטא: אני הבנתי ממוטי מה שלא הבנתי.
- מר יעקב קורצקי:** אני עונה לו גם בחיך.
- מר חיים חשטא:** אבל אני הבנתי שאני לא הבנתי.

גב' שירה אבין: טוב, זה מדהים. ריח הבחירות כנראה פועל. לא

דיברתי עליך, רק אתה קיים? מה העניין?

מר גיא קלנר: לא, אני מניח ש...

גב' שירה אבין: אני דיברתי על שניכם? אין עוד אנשים בתוך

המועצה?

מר שרגא קירשנר: יש, אבל הוא-

גב' שירה אבין: עניתי לגיא לשאלתו, ומה שהוא ציין אליי

התייחסתי אליו. אני רוצה להסביר דבר אחד, צריך להבין. היה לנו תהליך

שעשינו עם אגודת הספורט, אנחנו היום הולכים לעשות את זה עם מגוונים.

החוק לאורך שנים היה X והפך להיות Y, וזה מה שמחייב אותנו בפרוצדורה.

כדי שהפרוצדורה תהיה נכונה וראויה, זה הכל. זה מאוד פשוט, ומסבכים את

זה ועושים לזה כל מיני דברים שבעיניי הם באמת מאוד פשוטים. התהליך

הוא אותו תהליך.

מר שרגא קירשנר: גם עו"ד ברלב הסביר את הדברים.

גב' שירה אבין: עידן, שאלה אחרונה.

מר חיים חשטא: מוטי ברלב זה עורך דין מכובד מאוד. הוא הסביר

לי בשתי דקות, אני לא הבנתי, אני אשב איתו, אבל אתם צריכים לכבד. אם

אני לא מבין, על מה אני אצביע?

גב' שירה אבין: אתה יכול להימנע, אתה לא חייב.

מר חיים חשטא: אני רוצה ללמוד את זה. גם יעקב רוצה ללמוד את

זה.

מר אבי גרובר: על זה מצביעים היום?

גב' שירה אבין: בטח שמצביעים היום.

מר אבי גרובר: ואתה לא תצביע?

מר חיים חשטא: אני לא אצביע.

מר אבי גרובר: באמת?

מר חיים חשטא: למה? אם אני לא למדתי למה אני אצביע?

מר גיא קלנר: זו פעם ראשונה שלא למדת ואתה לא מצביע?

מר חיים חשטא: לא, זה פעם ראשונה שאתה שואל אותי.

מר עידן למדן: באופן עקרוני, לא נראה שיש איזושהי סיבה

להתנגד, אני בסך הכל בעד ואני מניח שאני גם אתמוך, אבל יש כמה שאלות שבכל זאת אני רוצה להביא, ועדיין לא חידדת לי אותן. ההבדל העיקרי בין המצב הזה למצב של אגודת הספורט הוא שני דברים: 1) שבאמת אנחנו מגיעים הפעם למצב, וזה באמת מה שאמרת, אותו שינוי החוק, ועל זה היה צריך לתת לטעמי את הדגש, ולא על העניין של הזכות וטו של הסוכנות או לא.

גב' שירה אבין: אני נתתי בהתחלה.

מר עידן למדן: כי עם זה בסך הכל עבדנו הרבה מאוד שנים

מספיק, בשיתוף פעולה ובצורה מסודרת, אנחנו במבנים שלהם, הם במבנים שלנו, כחברה אחת, וזה בסדר. אבל פה כרגע, מה שאגודת הספורט קיבלה, למעשה מול אגודת הספורט אנחנו חתמנו על זכות שימוש. זאת אומרת, לנהל לנו את מתקני הספורט, והיה מה שעשינו.

עו"ד מיכה בלום: אותו דבר יקרה פה בסופו של הליך.

גב' שירה אבין: אנחנו לא יכולים לעשות תהליכים אחרים, יש חוק ויש משרד פנים. מי אנחנו?

מר עידן למדן: בסדר. הנקודה השנייה, וזו נקודה שאני בכל זאת רוצה לחדד והיא חסרה לי. אנחנו כן ממשיכים לשמור על החברה הסוכנותית, יש שם כמה משכורות שמשולמות לנו, היום הרי אני גם חבר בדירקטוריון, את יושבת ראש הדירקטוריון בכובעך האחר, גיא. אז יש לנו שם משכורות. מה עם המצב הזה? זאת אומרת, איך הולכת להיות ההתנהלות בין שתי החברות? אני רוצה לוודא שלא יהיה לנו עלויות נוספות למעשה, ובוודאי שלא יהיו לנו עלויות נוספות כשבסופו של דבר אנחנו נשיט אותן על ההורים. וזה חשוב לי להדגיש איך אנחנו נסדר את זה, במיוחד לדוגמה עם עלות המשכורת, זו עלות מאוד גבוהה שנתית.

גב' שירה אבין: עלות גבוהה של מה?

מר עידן למדן: יש לנו עלות משכורת המנכ"ל, שהיא למעשה משולמת מבחוץ היום.

גב' שירה אבין: אנחנו לא משלמים עליה בכלל.

מר עידן למדן: לכן אני אומר, אני רוצה להבין איך יעבור היחס, כשזה לא נופל עלינו, על החברה העירונית, ולא ייפול על ההורים. זו הנקודה שצריך לחדד.

גב' שירה אבין: לא ייפול, לא על החברה העירונית ולא על ההורים.

מר עידן למדן: ונקודה אחרונה, אני רק לא הבנתי עדיין למה לא עדיף לנו כן בכובע של חברה לתועלת הציבור, האם בכובע כזה כן נוכל כחברה

עירונית להתקזז על מע"מ וזה יהיה לנו יותר טוב לצורך הניהול. אני לא מספיק בקיא.

עו"ד מוטי ברלב: משרד הפנים קבע אילו תאגידים עירוניים רשאית רשות מקומית להקים. ובחרנו רק ממה שאפשר.

מר עידן למדן: זאת אומרת, אי אפשר להקים חברה. אוקיי, תודה. אז זה בסדר. ועכשיו לעניין השני של שתי החברות.

גב' שירה אבין: אמרתי גם, החברה הסוכנותית זה במינימום פעילות לצורך המבנים שהם של הסוכנות, ויש את הנושא של סעיף 46 א' שחשוב לנו מאוד לשמר אותו. אנחנו את הפעילות, כל הפעילות שקיימת היום במגוונים תפעל דרך העמותה העירונית.

מר עידן למדן: ומבחינת מי שמקבלים היום משכורות דרך החברה שם ימשיכו לקבל דרך החברה.

גב' שירה אבין: כן, בהחלט.

מר שרגא קירשנר: אפשר להביא את זה להצבעה? תודה רבה.

גב' שירה אבין: בהחלט.

מר עידן למדן: כן. אני הייתי האחרון והכי שקט, חיכיתי בנימוס לכולם. חיכיתי בנימוס, מר ברעוז, מה לעשות.

גב' שירה אבין: אנחנו מעלים את זה. מה, מוטי?

עו"ד מוטי ברלב: מחליטים לאשר לעירייה להקים עמותה עירונית למגוונים.

- גב' שירה אבין: מי בעד?
- מר אבי גרובר: חשטא, מה קורה?
- גב' שירה אבין: מי נמנע?
- מר חיים חשטא: אני נמנע.
- גב' שירה אבין: אין מי שנגד, כי לא נשאר.

החלטה מספר 269: הוחלט לאשר ברוב קולות (1 נמנע) הקמת עמותה עירונית למגוונים.

- מר אבי גרובר: אנחנו גם אישרנו את התקנון והכל? לא צריך לאשר בנפרד?
- (מדברים ביחד)
- עו"ד מוטי ברלב: עם ההערות שהערתי לגבי התקנון.
- ???: טל לא היה.
- גב' שירה אבין: תודה רבה.
- ???: מאשרים את מסמכי הבקשה.
- גב' שירה אבין: אנחנו מאשרים את הכל, את כל מה שנאמר, כולל המסמכים והתקנון. ברור. לא רק את הדקלום ואת השיחות שהיו.

- טל, איפה הוא? **???**
- מר שרגא קירשנר:** אמרתי לפרוטוקול שיוציאו אותו. הוציאו אותו מהפרוטוקול.
- גב' שירה אבין:** תודה רבה לעו"ד ברלב ועו"ד אייל.
- מר אבי גרובר:** אנחנו לא מאשרים עכשיו את הדו"חות הכספיים?
- גב' שירה אבין:** הוא לא אמור לאשר דו"חות כספיים.
- מר שרגא קירשנר:** אנחנו צריכים אישור של משרד הפנים בכל מקרה, רבותיי. יחזור הנה לאישור סופי.
- גב' שירה אבין:** זה מה שאנחנו נעשה.
- מר שרגא קירשנר:** נכון, הפרוצדורה מתחילה באישור משרד הפנים עם הערות שלהם. כשזה ייגמר זה יגיע הנה לאישור סופי.
- מר אבי גרובר:** צורף כל החומר-
- גב' שירה אבין:** צורף כדי שחברי המועצה יוכלו לראות את כל הדברים.
- מר אבי גרובר:** אבל לא קיימנו פה דיון בדו"חות.
- גב' שירה אבין:** בעניין שקיפות, נקודה. תודה רבה.
- מר אבי גרובר:** את רוצה לשחרר עוד עורך דין?
- גב' שירה אבין:** אני רוצה לשחרר עוד עורך דין, כן. ראוי, לא?
- מר אבי גרובר:** כן.

גב' שירה אבין: אנחנו בענייני חסכון. סליחה? מי אמר שלא מאשרי

את המסמכים? כל מה שמצורף בזאת, מה זאת אומרת?

מר אבי גרובר: הדו"חות הכספיים, לא דנו בדו"חות הכספיים.

גב' שירה אבין: אתה לא צריך.

מר אבי גרובר: אז אני שאלתי אם אישרנו את התקנון ואמרתם כן.

אישרנו להקים ואישרנו את התקנון, נכון? יש פה עוד משהו?

מר שרגא קירשנר: איזה מין עקשנות.

מר אבי גרובר: זה מסמכים שמסבירים את ההחלטה.

גב' שירה אבין: נכון.

מר אבי גרובר: ההחלטה היא להקים עמותה, וזה התקנות של

העמותה.

גב' שירה אבין: נכון.

מר אבי גרובר: הדו"ח האסטרטגי זה הסיבות למה נכון לעשות

וזה, זה כל מיני כאלה דברים.

גב' שירה אבין: זה מסמכים נלווים.

מר שרגא קירשנר: אבי, אבל זה הוצג לך, אני לא מבין אותך.

מר אבי גרובר: עדיף לך להגיד משהו בצורה ברורה פעם אחת

מאחרי זה לא ברור אם זה היה או לא היה.

גב' שירה אבין: דו"חות כספיים לא צריך לאשר.

מר אבי גרובר: בכוונה שאלתי ככה, כדי שזה יהיה ברור. הצבעתי בעד, אגב.

מר עידן למדן: הכוונה של אבי, שהוא לא אמר-

מר שרגא קירשנר: שהוא לא אישר.

גב' שירה אבין: שנייה.

מר אבי גרובר: הצבעתי בעד, נכון? אני רוצה שזה יהיה ברור ומסודר.

גב' שירה אבין: אבי, אבל שיהיה ברור ומסודר, שנייה. המסמכים נמצאים פה. אני רוצה כן לומר ולהדגיש, שהתכנית האסטרטגית היא חלק מהבקשות שמגישים למשרד הפנים. אם אנחנו לא מאשרים את הדברים האלה, שהם הבסיס, אין לנו מה להגיע למשרד הפנים. דו"חות כספיים שאושרו, אושרו בתוך מגוונים, זה בכלל לא רלוונטי.

מר שרגא קירשנר: אישרת פרוצדורה, זה הכל.

4. אישור פרוטוקול ועדת מקלטים מיום 10.2.2013 ומיום 27.2.2013.

גב' שירה אבין: יושב אתנו עוד יועץ, עורך דין חיצוני, ולכן אנחנו נהיה יעילים וניגש גם לנושא שלו כדי שנוכל לשחרר אותו. אנחנו עוברים רגע לנושא מספר 4, שזה אישור פרוטוקול ועדת מקלטים מיום 10/2 ומיום 27/2, שמצורפים הפרוטוקולים ומצורפת חוות דעתו של עו"ד ברוך חייקין. אני רק רוצה בשני משפטים, ואני אתן את רשות הדיבור לברוך. אנחנו בתוך ועדת

המקלטים נמצאים בתהליך, ולאור פניות שהיו לנו גם מאמנים על שינויים כאלה ואחרים, ואני עוד מאט אדגיש אותם, ברוך לאורך כל מה שהוא הכין, אני לא רוצה לדבר בשמו. אנחנו עמלנו קשות בתוך הוועדה כדי לנסות ולמצוא פתרון כדי להקל ולהוזיל עלויות במה שניתן ובכמה שניתן לאמנים ברמת השרון. אני אתן לברוך להסביר ולחדד את כל הדברים כדי שכולם יוכלו להבין.

עו"ד ברוך חייקין: הסיפור הוא בפשטות שהחוזים שהעירייה עשתה בעבר עם אמנים ועם עמותות במקלטים, לשימוש לצורך האמנים, החוזים האלה כללו שכר דירה וארנונה ביחד, במשולב. העירייה שינתה את החוזים לקראת סוף שנת 2012, ובצדק היא שינתה, כיוון שהעירוב הזה בין שני הדברים לא היה נכון.

מר עידן למדן: עד 2012 היה שכירות וארנונה?

עו"ד ברוך חייקין: השכירות כללה למעשה ארנונה. העירייה פיצלה את זה, ונוצר מצב שבו האמנים נדרשים לשלם סכום הרבה יותר גבוה. מכיוון ששכר הדירה לחוד, עפ"י שמאות של העירייה, וארנונה יש לנו צו ארנונה, יש תעריף, הולך לפי מטראז', כולנו מכירים.

מר גיא קלנר: רגע, אבל אם לוקחים אחד ומחלקים ל-2 זה לא חצי וחצי?

עו"ד ברוך חייקין: לא, זה שיטות חישוב שונות. שכר הדירה הוא לפי שמאות, ותמיד אתה חייב בעירייה, ברשות מקומית, לעשות שמאות לנכס שאתה משכיר.

מר גיא קלנר: אז קודם היה עיוות.

עו"ד ברוך חייקין: אני אמרתי שקודם היה עיוות, זה מה שאמרתי.

אנחנו מתקנים. שנייה, אני אסביר. תאמינו לי, זה יהיה מאוד ברור.

גב' שירה אבין: אני מציעה שניתן לברוך לסיים את דבריו. יהיו

שאלות – נשאל.

עו"ד ברוך חייקין: זה מאוד ברור. היועץ המשפטי של העירייה,

ובצדק, החליט לעשות את הפיצול הזה. הוא עשה הסכמים ברשות, הוא

החליט לעשות את הפיצול אחרי שהוא ראה שבמשך שנים היה את העירוב

הזה בין שכר דירה לבין ארנונה. עשו את הפיצול ונוצר מצב שלפי שמאות

צריך לשלם שכר דירה מסוים, x, ויש ארנונה y, שלא היועץ המשפטי ולא

הגזבר קובעים, צו הארנונה קובע. ואז נוצרה סיטואציה שבה אמנים אמורים

לשלם הרבה יותר. אני יכול לומר לך שארנונה, לו היינו מחייבים באופן מלא

רק הארנונה היתה יכולה להגיע גם למעל ל-200 ₪ למטר. ואם אני מבין נכון,

רק השכירות הקודמת היתה באזור הזה.

מר אורי לוי: אני רוצה שני מספרים.

עו"ד ברוך חייקין: אני לא יודע להגיד לך את המספר של השכירות.

מר רפאל בראל: אורי, תן לו בבקשה להסביר.

עו"ד מיכה בלוס: יש מגדלים גדולים יותר, מקלטים קטנים יותר.

מר רפאל בראל: תנו לעו"ד חייקין להסביר.

עו"ד ברוך חייקין: אני יכול לומר לך מה הארנונה. אני לא יודע מה

השכירות שהיתה לפני זה, אני יכול לומר לך אבל מה הארנונה. מה שווי

הארנונה היום. ושווי הארנונה היום הוא מאוד גבוה, ואני פה רק בהיבט של

ארנונה. אני ניתחתי לכם את זה כדי שתבינו מאיפה זה מגיע, מאיפה זה

התחיל. אבל כרגע עמדנו בפני מצב שהם נדרשו לשלם סכומים גבוהים יותר. ואז עלתה השאלה – שכר דירה אנחנו לא יכולים להפחית, אנחנו לפי שמאות, וזה ברור לכולנו. נשאר עניין הארנונה. מאחר והיה סיווג גבוה מאוד של ארנונה, מנהל הארנונה החליט להפחית ולקחת לפי חוגים. סעיף מסוים בצד הארנונה, שהוא חשב שהוא דומה לפעילות שיש לאמנים במקלטים. מנהל הארנונה. מי שקובע סיווגים זה מנהל הארנונה, אבל אני מזכיר לכם, אין לנו סיווג ספציפי בצד הארנונה לאמנים. יש רשויות שיש להן, רשויות סמוכות לשלנו – הרצליה ורשויות אחרות יש להן סיווג ספציפי לאמנים. יש גם רשויות שיש להן סיווג ספציפי למקלטים. לנו אין את שני הסיווגים האלה, ולכן לכאורה נאלצנו לקבוע סיווג שהוא גבוה. כפשרה, ירדנו ל-130, שזה סיווג של חוגים. אבל גם הסיווג הזה הוא לא מתאים. א', מבחינת הפעילות הוא לא מתאים, מבחינת המאפיינים, ודבר שני, תזכרו דבר אחד נוסף, והוא מאוד חשוב לעניין הזה. אנחנו מדברים על מקלטים. מקלטים, חל חוק ההתגוננות האזרחית. חוק ההתגוננות האזרחית מגביל את השימוש במקלטים. לדוגמה, אפשר להשתמש במקלט עד 20% משטח המקלט כדי להכניס ציוד. מעבר ל-20% אי אפשר להשתמש לפי חוק ההתגוננות האזרחית. דוגמה נוספת, מי שמשמש במקלט תוך 4 שעות במצב חירום צריך לפנות את המקלט. כלומר, יש מגבלת שימוש. אז יש לנו פה שני אלמנטים. אחד, המאפיינים של פעילות האמנים, ואחת הסיבות שהבאנו את זה לפה, למועצת העיר, כי זה גם עניין של מדיניות שרוצים לעודד אמנים, והדבר השני זה מגבלת השימוש שיש במקלט. כשאנחנו מסתכלים על צד הארנונה של רמת השרון אין לנו סעיף שתואם לזה. שתואם לשימוש ולמקלט, לשני האלמנטים יחד. לכן, חוות הדעת מתייחסת לסיווג שהוא לכאורה קרוב, סיווג של תעשייה במרתפים ברח' החרושת, יש לנו סיווג כזה, עם תעריף שהוא בסביבות 70 ₪ למ"ר. ברשויות הסמוכות, שעשו סיווג נפרד לאמנים,

התעריפים הם בסביבות 60-70 ₪ למ"ר. מה שניסינו לעשות זה להתקרב לרשויות הסמוכות. עכשיו הערה אחת נוספת. דרך המלך פה היא בעצם לשנות את צו הארנונה.

מר אורי לוי: אז למה לא לשנות?

גב' שירה אבין: שנייה, יש שני שלבים.

עו"ד ברוך חייקין: דרך המלך היא לשנות את צו הארנונה. אלא שנתקלנו פה בבעיה של שנת מעבר, שבה מצד אחד שונו החוזים, והם שונו כר בפועל, ולכן נדרש תשלום גבוה, ומצד שני את צו הארנונה ניתן לשנות רק בשנת 2014. כלומר, אתם תצטרכו לחזור שוב לפה בנובמבר 2013, לקבל החלטה, להגיש למשרד הפנים. ייקח כמה חודשים במהלך 2014, בתקווה שהם יאשרו, אז אני מניח שב-2014 אפשר יהיה להטמיע את זה בצו ארנונה, שני סיווגים: אחד, לאמנים, ללא שום קשר למקלטים, והשני, שימוש במקלטים. כרגע נוצרה סיטואציה שבה הם נדרשים בשנה / שנה וחצי, לשלם סכום שהוא באמת סכום מאוד גבוה. גם לפעילות הזו, כשאנחנו מסתכלים ברשויות אחרות, לכל הפחות כפול, וזה באמת קצת לא סביר. וגם עצם השימוש במקלטים, אנחנו רוצים לשפר את המצב. כי אני מסביר לכם, מדובר במקלטים בלבד, לא רק באמנים, יש גם עמותות שמתמשות במקלטים וגופים נוספים. לכן מצד אחד אנחנו נרצה להביא את זה ולשנות כעניין של מדיניות בצו הארנונה, וכרגע בתקופת המעבר לתת סיווג שקיים בצו ארנונה. אני מזכיר לכולנו, אנחנו לא יכולים לעשות סיווג פיקטיבי, זה לא שאני יכול עכשיו להגיד: 'אני עושה איזשהו תעריף ביניים'. אין חיה כזאת בחוק. אני צריך להיצמד לתעריפים שבצו הארנונה. וכשמפעילים שיקול דעת סביר ומסתכלים בשימושים האפשריים, במגוון האפשרויות שיש בצו הארנונה, אני חושב שהסיווג הזה, ולו באופן הזמני, ולאחר מכן האישור שלו במועצת העיר

על מנת לאשר צו ארנונה מתקון, אני חושב שזה מאוד סביר, וזו המהות של חוות הדעת.

גב' שירה אבין: אני רוצה רק להוסיף-

מר עידן למדן: כמה נכון לרגע זה-

גב' שירה אבין: עידן, שנייה. תוכל לשאול שאלות.

עו"ד ברוך חייקין: 130 ש.

מר חיים חשטא: זה הסביר?

גב' שירה אבין: לא, זה הקיים.

עו"ד ברוך חייקין: 70 בערך זה הסביר.

גב' שירה אבין: אני רוצה לציין עוד דבר. אנחנו בוועדת מקלטים

שוקדים במקביל גם על הנושא של קריטריונים, ולא רק קריטריונים, בניית נוהל, שהוא יהיה היקפי ונכון. ומי שמלווה אותנו מעבר לוועדה עצמה בכל התהליך הזה עכשיו זה עו"ד חייקין, כדי שאנחנו נוכל למצוא את כל החיבורים הנכונים ובעצם לבנות תהליך ונוהל לנושא המקלטים ברמת השרון.

עו"ד ברוך חייקין: רק הערה אחת נוספת. הסיווג שאנחנו מבקשים

לתת להם זה בתי מלאכה המצויים במרתפים ברח' החרושת, התעריף שלו זה 77.46 ש"ח נכון להיום.

מר חיים חשטא: מה שאתה מציע עכשיו שנצביע?

עו"ד ברוך חייקין: כן.

מר אבי גרובר: אני חושב שגם נכון שנגיד את זה, מה שנקרא, בצורה מפורשת, גם מה אנחנו רוצים לתת ב-2014. כי ההסכמים שהם חותמים זה לא הסכמים שהם עד נובמבר. זאת אומרת, כשבנאדם בא ואומר: אני חותם הסכם ואני רוצה לקחת מקלט לשנתיים-שלוש, והוא יודע שזה המקלט שהוא הולך אליו-

עו"ד ברוך חייקין: כרגע זה לשנה, זה עד סוף שנת הכספים.

גב' שירה אבין: להגיד כרגע אנחנו עוד לא יכולים, כי אנחנו צריכים לבנות את זה לתוך הוועדה, ונביא את זה כמובן לפה.

מר אבי גרובר: למשל נאמר שבערים האחרים הממוצע נע על פחות. אז אנחנו כן יכולים להגיד שאנחנו חושבים שאנחנו מנחים לקראת הכנת הזה לשנה הבאה שתעריך הארנונה שייקבע בסיווג הזה יהיה לפי המוצע, על כל מקרה לא יותר מהתעריך שמבוקש כאן. אני חושב שזו איזושהי אמירה שנותנת להם ודאות, ואז הם יודעים שהם בוחרים בין מקלט לבין לקחת נכס אחר במקום אחר.

מר שרגא קירשנר: אנחנו יכולים להצהיר על מדיניות, אנחנו לא יכולים לקבוע.

מר אבי גרובר: תצהיר על מדיניות, זה גם בסדר.

מר שרגא קירשנר: נכון, אני לא יכול לקבוע.

גב' שירה אבין: אנחנו מצהירים כרגע רק על מדיניות.

עו"ד מיכה בלום: משרד הפנים בודק את התעריפים.

גב' שירה אבין: משרד הפנים הוא זה שמאשר לך.

עו"ד ברוך חייקין: אנחנו יכולים לומר שאנחנו נבקש לקבוע תעריף שהוא דומה למה שיש ברשויות סמוכות לסיווג מהסוג הזה ונבקש ממשרד הפנים לאשר. כמובן זה מותנה באישור משרד הפנים.

מר שרגא קירשנר: אנחנו נשלח כמדיניות, אנחנו לא נדבר על תעריפים.

עו"ד ברוך חייקין: בסדר, אמרתי.

גב' שירה אבין: זה בדיוק מה שאמרתי, שגם כשאנחנו יושבים היום בוועדת מקלטים אנחנו יושבים עד פרטי הפרטים כדי באמת לבנות את כל התהליך בצורה נכונה, שהכל יהיה מובנה, והמטרה שלנו היא כמובן ללכת לקראת גם האמנים וגם העמותות. להפך, אנחנו בעד, לא נגד. אנחנו רוצים ליצור את התעריף וזו המדיניות.

מר אבי גרובר: גם אני בעד, אני מנסה לעזור.

גב' שירה אבין: אני יודעת, אתה יושב אתנו בוועדה.

מר אבי גרובר: אני גם בא לדיונים, משתדל כמה שיותר לבוא. השאלה השנייה, הרי גם הסיווג הזה, מדובר על בתי מלאכה שזה מקומות שעובדים ומייצרים ועושים. הרבה מהאמנים האלה, בוא נגיד ככה, זה לא איזשהו מפעל לייצור תמונות, זה פחות הקטע ממש תעשייתי לייצר תמונות.

גב' שירה אבין: זה סטודיו.

מר אבי גרובר: אני שואל עכשיו שאלה משפטית. האם אנחנו יכולים למשל שוועדת הנחות בארנונה ניתן להם שם, היום היה לנו דיון בבוקר בוועדת הנחות, האם אפשר להוסיף איזשהו סיווג שם שנותן 20% הנחה בוועדת הנחות לארנונה שמתחשב בזה? לתת 77 ועוד 20% ונוכל לתת.

כי אם אפשר לקבל החלטה כזאת פה, אז אנחנו כמו הממוצע. 77.46 אמור לשקף חלק מהפוטנציאל הכלכלי שיש. אני שואל. אם זה משפטית אפשר אז אני הייתי מציע.

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: אז אני מבקש לקבוע סיווג לוועדת הנחות שאומר 20% הנחה.

מר שרגא קירשנר: קובע סיווג הכי קרוב שיש למלאכתו אמנותו. גם אמן מלאכתו אמנותו. עכשיו אתה רוצה לתת להם גם אופציות ולקבע הנחות? בחייד.

מר אבי גרובר: לא, אני רוצה שנוכל לתת להם עוד הנחה.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: עידן, דקה.

מר גיא קלנר: שרגא, זה לא בסדר, אנחנו ממתנינים פה לשאול שאלות, מפתחים דיון פנימי, זה לא לעניין.

מר שרגא קירשנר: אתה צודק, סליחה.

גב' שירה אבין: גיא, לפני שאתה שואל את השאלה, אני רק רוצה לציין דבר אחד. אנחנו הבאנו היום סוגייה מסוימת לאישור. כל הדברים הנוספים שרוצים להעלות ורוצים לבחון אותם חייבים בראש ובראשונה, לפני שמגיעים למועצת עיר, להידון בוועדת מקלטים. ומתוך שכך, רעיונות שיהיו למי מחברי המועצה ורוצים להביא אותם כתוספת או כרעיון או כהצעה, יגיעו

קודם כל לוועדת המקלטים, אנחנו נדון בזה, יושבים אתנו גם היועץ המשפטי של העירייה-

מר אבי גרובר: אני לא מבין מה הבעיה לקבל החלטה.

גב' שירה אבין: כי אנחנו לא מקבלים עכשיו החלטה. יש דברים מסוימים שאנחנו צריכים לקבל לפי הדברים.

מר אבי גרובר: הרי זה לא עסק ששם סחורה על המדפים.

גב' שירה אבין: אבי, כולנו בעד.

מר אבי גרובר: הם מציירים, הם עושים זה, הם לא עובדים בכל השטח של המקלט. אנחנו צריכים גם להבין את זה.

מר רפאל בראל: אבי, כולנו בעד, כולנו רוצים לבוא לקראת.

מר אבי גרובר: זה לא כמו עסק רגיל, כשיש לך חוג ועושים אותו במקלט, אז אם יש לו 100 מ"ר אז יש 20 ילדים ואם יש 50 מ"ר יש 12.

גב' שירה אבין: חוג יש לו את הסיווגים שלו. אבי, אנחנו יושבים ביחד-

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: אבל לא פה, אנחנו לא קובעים פה, זה נוהל וקריטריונים.

מר אבי גרובר: לבוא עוד פעם לישיבה ועוד פעם לחזור?

מר חיים חשטא: אם אפשר או תמיכות או ועדת הנחות, משהו לעזור לאמנים.

גב' שירה אבין: אני רוצה לומר דבר אחד לפני שברוך מתייחס. עם כל הכבוד, אנחנו מנסים למצוא, והלחץ שלי בנושא הוא מעל ומעבר כדי שאנחנו נמצא את הדרך הנכונה ליצור כמה שאפשר ללכת לקראת. היום מצאנו איזשהו מצב מסוים שאיתו אנחנו יכולים להתקדם. אז קודם כל בואו נתקדם איתו. אני אומרת שוב, אנחנו לא נפסח על ועדת מקלטים, כדי שנדון בדברים הנוספים ונביא אותם מגובשים ונכונים לתוך מועצת העיר. זה נראה לי ראוי ונכון.

מר גיא קלנר: יש לי שאלה, מיכה, זה מופנה אליך. או אליך, לא משנה. הדרך שבה פעלה העירייה עד כה היא דרך בלתי חוקית?

עו"ד מיכה בלוס: יש את חזקת ה... אני אומר.

מר גיא קלנר: אני אגיד משהו אחר.

מר עינב בן יעקב: גיא, אני אענה לך משהו. זה לא במקלטים, אתה יכול להגדיר את זה בכל ההסכמים של המפעילים השונים, המחזיקים השונים בכל הנכסים העירוניים. עד עכשיו הנושא של ארנונה היה בתוך דמי השכירות.

מר גיא קלנר: אני שואל מה קרה שבער לנו הטוסיק, ואני תיכף אסביר למה, וסליחה על הביטוי אם הוא חריף, בער לנו הטוסיק לקחת משהו שסך הכל בסדר, בגבולות ההיגיון, בתוך שלב זמן שלא ניתן לעשות שינוי, ולזעזע את העריסה ככה, ועכשיו אנחנו מחפשים פתרונות מתחת לרצפה כדי לסדר את זה.

עו"ד מיכה בלוס: לא מחפשים פתרונות, מנסים להסדיר בצורה ראויה. כאשר הנכס צריך להיות מושכר בהתאם למחיר שהשמאי קובע והאיש

ששוכר את המקום צריך לשלם ארנונה, ולא העירייה מוותרת על ארנונה שלא בסמכותה לוותר על ארנונה.

מר גיא קלנר: מי התניע את התהליך שהעירייה לא בסמכותה?

עו"ד מיכה בלום: קודם כל, היה נושא של הוועדה לחיוב אישי, שהגיע לעירייה. בכל הנושא הזה. ובדקו את העניין הזה, ובעצם מה שקורה, ברגע שאתה נותן לאמן, משלם במקומו את הארנונה, חשמל ומים של המקלט, אתה בעצם נותן לו תמיכה עקיפה. דבר שאתה לא יכול לעשות. אם הוא רוצה תמיכה שיפנה לוועדת תמיכות בתור עמותה ויקבל תמיכה. אבל אתה לא יכול לעשות תמיכה עקיפה. ומפה התחיל הכל. שתיים, יש נושא של קריטריונים. אתה צריך לחשוב איזה אמנים, אתה צריך לעשות סדר מבחינת הניהול שלך, האם אמן אחד יכול להחזיק את הנכס הזה 20 שנה ואילו אמן אחר לא רוצה. מתי זה עולה? הנושא עולה כאשר יש דרישה מצד הרבה אנשים שרוצים את המקלט הזה. כשאף אחד לא רוצה את המקלט הזה אין שום בעיה. אתה לא צריך קריטריונים, אתה לא צריך כלום. בוא תקבל את המקלט, בוא תשב בו, יופי. ברגע שיש כבר שניים שרבים על מקלט אז אתה כבר צריך קריטריונים.

מר גיא קלנר: זה לא סותר את הנקודה הראשונה, כי גם אם היה לי ביקוש קטן מההיצע, עדיין אני צריך לפעול עפ"י החוק.

עו"ד מיכה בלום: נכון, ואתה צריך שיהיה לך חוזים ואתה צריך שהחוזים יהיו תקינים ואתה צריך להסדיר מבחינה רשותית, מבחינת נהלים, את המצב. דבר שלא היה מסודר כמו שצריך. ולכן אנחנו מסדרים.

מר עינב בן יעקב: אני יכול להגיד לך יותר מזה, שמ-2010 עד 2012, 99% מהשוכרים במקלטים לא היו תחת הסכמים מוסדרים בכלל. אתה לא

ראית מהם גם את דמי השימוש. רובם. אני לא רוצה עכשיו להגיד 100%.
במשך השנתיים האחרונות לא שילמו-

מר אבי גרובר: לא שילמו לך אף מקלט כסף?

מר עינב בן יעקב: גם לא שילמו וגם לא היו מוסדרים בהסכמים.
למה? כולם יודעים למה. היו פה איזשהם תהליכים בתוך העירייה.

מר עידן למדן: אף אחד לא שילם כסף עד היום?

מר עינב בן יעקב: לא אף אחד. הם לא היו מוסדרים, ומאחר והם לא
היו מוסדרים. רגע, אני רוצה להסביר לכם איך זה התעורר. אני יכול להשלים
משפט? אני אסביר לכם. עד 2010 היו הסכמים בגרסה הישנה שלהם, שכללו
דמי שימוש וכללו גם את הארנונה. מ-2010, בגלל השינויים הפרסונליים, כל
מה שקרה פה בזה, לא היה תהליך מסודר מול השוכרים. יש גם שוכרים שהם
לא אמנים, שהם גם מפעילי חוגים כאלה ואחרים, שדינם לא צריך להיות
שווה כאמנים. אנחנו החלטנו, אחרי שקיבלנו פה את דו"ח הביקורת עם
הוועדה לחיוב אישי ופתחנו את התמונה והסתכלנו. וזה לא רק במקלטים, זה
בכל הנכסים העירוניים, כאשר העירייה לקחה על עצמה את התשלומים גם
של החשמל בעבר. זו התוצאה. למה? אני לא יודע להגיד לך.

???: זה לא נכון.

מר עינב בן יעקב: זה כן נכון, סליחה. לא על המקלטים, דיברתי על
הנכסים העירוניים. עכשיו, ברגע שאנחנו באים להסדיר את התהליכים האלה
מולם, נוצר מצב שבו דמי השימוש שקבע שמאי העירייה הם לא לפי מטר, הם
מאפס עד 50, ומ-50 זה, לפי שטחי המקלטים, הם שונים לחלוטין משיטת
החישוב של ארנונה, כמו שברוך ציין, ולכן העלות של ארנונה הרבה יותר
גבוהה.

מר אבי גרובר: הם שילמו אבל אתה לא מרוצה ואתה חושב שזה לא נכון-

מר עינב בן יעקב: לכן מה עשינו? מאחר ואנחנו מנסים לגבש לפחות, כמו שאתה יודע, ישבת אתנו בוועדת מקלטים, סוג של נוהל את מי אנחנו רוצים במקלטים הציבוריים, ולא חידשנו להם מעכשיו את ההסכמים ל-5 שנים נוספים כי אנחנו לא יודעים עדיין מי אנחנו רוצים. אז אנחנו אמרנו שאנחנו מחדשים להם לשנה אחת נוספת, שבמסגרת השנה האת אנחנו נדון בנושא של הארנונה, אבל במקביל אליה אנחנו נלך וננסה לגבש-

מר גיא קלנר: תגידו, ולא ניתן היה את שנת המעבר הזו להמשיך עם ההסדר הקיים, אם הוא פעל כל כך הרבה שנים, וב-2014 לסדר את הארנונה כמו שצריך?

גב' שירה אבין: הוועדה לחיוב אישי-

עו"ד מיכה בלום: יש חיוב אישי.

מר גיא קלנר: החיוב האישי היה נופל עלינו בדיוק בשנת 2013?

מר עינב בן יעקב: הוא כבר נפל.

מר חיים חשטא: לתת להם כמו שהיה עד עכשיו-

גב' שירה אבין: זה לא מה שהוא אמר. אתה אמרת להשאיר עכשיו את מה שעכשיו הם משלמים?

מר חיים חשטא: בדיוק, את 2014.

גב' שירה אבין: אבל למה אתה צועק?

- מר חיים חשטא:** כי את לא מבינה בלי צעקות.
- גב' שירה אבין:** אני לא מבינה בלי צעקות?
- מר חיים חשטא:** את אמרת לא בדיוק, אותו דבר.
- גב' שירה אבין:** לא, כי זה לא נכון.
- עו"ד מיכה בלום:** צריך להבין, כשהוועדה לחיוב אישי בודקת לוקח זמן כשהיא בודקת, ואז היא מבקשת תשובות, ואחר כך הינו כבר בפני הוועדה לחיוב אישי. על מנת למנוע את החיוב האישי של האנשים בעירייה, אתה צריך להראות לשופט שאתה מתקן את הדברים. שאם אתה לא מתקן את הדברים אתה תשלם אותם כ... אז אנחנו חייבים להראות את התיקון של כל הדברים האלה.
- מר אבי גרובר:** מאז שש"ס באופוזיציה חשטא פה באנרגיות.
- מר חיים חשטא:** לא, זה לא קשור.
- גב' שירה אבין:** טוב, עידן, שאלה אחרונה.
- מר טל עזגד:** חבר'ה, זה לא נגמר עד שזה לא נגמר.
- מר חיים חשטא:** רוצים להרוס גם את האמנים? שלא יבחרו בי, הם לא בוחרים והם לא דתיים. אני בעד אמנות.
- מר עידן למדן:** אבל יש כאלה אחרים שמתמשים במקלטים.
- מר אבי גרובר:** עברת לאמת?
- גב' שירה אבין:** די, חבר'ה.

מר עידן למדן: זה גם עלה בגדול, קודם כל, זה גם עלה בדיון לפני

חודש. לטעמי היה צריך את הדבר הזה, את ההחלטה הזאת היה צריך בכלל לכתוב, כי אנחנו בגדול באנו רק לאשר את פרוטוקול ועדת מקלטים. זה נושא סדר היום, לא כתוב שאנחנו צריכים לאשר את ההמלצה להנחה.

גב' שירה אבין: לא, סליחה, מצב פרוטוקול וחוות דעת של עו"ד

ברוך חייקין.

מר עידן למדן: אישור, אני רק צריך לאשר, לא להצביע בעד או זה.

גב' שירה אבין: לאשר, נכון.

מר עידן למדן: אבל בסדר, לא חשוב.

גב' שירה אבין: לאשר את חוות הדעת.

מר עידן למדן: אנחנו פה, וזה עלה גם בדיון הקודם, כי גם כן היה

פרוטוקול ועדת מקלטים. בסך הכל יכול להיות שאפשר למצוא פתרון משפטי, יצירתי, כזה או אחר. אני חושב שהפתרון המשפטי שניתן בנסיבות הקיימות ועם כל הצער, אנחנו אמורים לאמץ אותו, כי כמו שהיו בעיריות אחרות וכמו שהיו אצלנו עד לפני כמה שנים, יש מדיניות ורצון לתת לאמנים מקום לפעול, ובמקלטים, ואנחנו צריכים באמת כרגע לצערנו לשנס מותניים ולאמץ את חוות הדעת. יחד עם זאת, אני אחזור, למרות שזה כאילו לא קשור לנושא, כי פה אנחנו חוזרים לשאלת אישור פרוטוקול. עפ"י הפרוטוקולים של ועדת המקלטים, גם הפרוטוקול הקודם וגם הפרוטוקול הנוכחי, א' עולה שיש כמה שימושים ע"י עמותות של חברי מועצה. ב' עולה כמה שימושים ע"י אנשים שלא משלמים ולכאורה לא ננקט הליך לפינויים כראוי וכו'. למרות שיש החלטות, אני כן חוזר על הבקשה שלי שהוועדה תפעל בנחרצות לפנות כל אחד שלא משלם דמי שכירות ולא משלם את הארנונה כפי שצריך, חייבים לפנות

אותו, וכן, הקריטריונים שאת מצינת כבר משנת 2008 פנו אליי כמה וכמה אמנים ושאלו מתי יוצאים, מתי זה נפתח, למה זה נפתח. אז עוד מאיר דורון ז"ל הבטיח שכל הזמן יתגבשו הקריטריונים. אני מציע וסבור שאנחנו צריכים לאמץ עוד לפני שיגיעו הבחירות, וכפי שאמרת, שזה בדיון, לאמץ כבר את הקריטריונים.

גב' שירה אבין: עובדים על זה.

מר עידן למדן: כדי שבשנה הבאה, עם צו הארנונה החדש שיותאם לאמנים, הנושא הזה יהיה מסודר אחת ולתמיד.

גב' שירה אבין: אז אני רק רוצה לא רק לחדד את הנושא, אני רוצה גם להוסיף שאנחנו עשינו את מהלך הביניים בתוספת עבודה מאוד אינטנסיבית כדי לשנות את צו הארנונה וכדי להוסיף את כל הדברים שאנחנו יכולים להוסיף כדי להקל ולבוא לקראת האמנים. זה הכל.

מר עידן למדן: אבל חייבים לצאת עם מצב שזה ייפתח ויהיה שנה הבאה פתוח ומסודר. שנגיע לקריטריונים מסודרים.

מר אורי לוין: יש לי שתי שאלות. שאלה אחת, אני רוצה להבין, ולא הצלחתי לקבל תשובה, כמה עלה מטר בשנת 2012, לא על האגורה, וכמה זה יהיה ב-2013? זה אני יכול קבל תשובה?

גב' שירה אבין: היה 130 ועכשיו 70-

עו"ד מוטי ברלב: 130 זה ארנונה. אבל מה שהוא שואל, כמה זה היה בעצם שכר הדירה והארנונה ביחד.

מר גיא קלנר: כמה שהאמן שילם למטר ב-2012 – ככה.

עו"ד מיכה בלוס: זה לא הלך לפי מטרים.

!!!: פי 4 מטר.

מר אורי לוי: זה נכון? זה לא נכון?

מר עינב בן יעקב: שיטת החישוב שבנינו מבחינת דמי השכירות לפי

השמאי הוא לא לפי מטר, הוא לפי שטח המקלט. הוא קבע מאפס עד 49 סדר גודל שבין 300 ל-400 ש, אני לא זוכר בדיוק את הזה. ברגע שעשו את החישוב של הארנונה, שיטת החישוב היא פי 3. פשוט מאוד.

מר אורי לוי: אני יכול לקבל תשובה כמה עלה מטר לפני וכמה-

מר עינב בן יעקב: תחלק 350 ש למטר, זה 135 ש למטר פחות או

יותר. 55 ש למטר פחות או יותר לעומת 130 ומשהו.

מר עידן למדן: היום מחייבים אותם פר מטר, פר המטראז', 136

ש.

מר עינב בן יעקב: ארנונה זה לפי מטר ושכירות זה לפי שטח.

מר חיים חשטא: מקלט של 100 מ"ר משלם 3,500 ש?

מר עינב בן יעקב: לא, אני אסביר לכם שוב. מאפס עד 49 מ"ר זה סדר

גודל של 350 ש, אז אם אתה רוצה את זה ביחס למטר זה 35 ש למטר.

(מדברים ביחד)

מר אורי לוי: סך הכל?

גב' שירה אבין: אם זה 70 פלוס 35, זה 105.

- עו"ד מיכה בלום:** אבל זה בחינם, תחשבו על זה. תשכרו חנות-
- מר חיים חשטא:** אמנים עושים טוב לעיר, חבר'ה.
- גב' שירה אבין:** בינתיים אנחנו הבאנו את זה לסדר היום.
- מר חיים חשטא:** אני בעד אותו דבר, זה לא קשור.
- מר שרגא קירשנר:** הם שילמו 7 ₪ למטר וזה כלל ארנונה. עכשיו הם משלמים רק ארנונה מה שאנחנו דורשים מהם זה 130 ₪ ועוד ה-7 למטר. אז זה 137 ₪. אנחנו רוצים להוריד את זה ל-77 ₪.
- גב' שירה אבין:** אני אענה לך מעבר. כל השנים שאפשר היה לעשות את הדברים בדרך שזה יעלה כמה שפחות, זה נעשה. היום, על סמך החיוב האישי והחוקים של משרד הפנים, אנחנו מחויבים.
- מר אורי לוינ:** הבנתי את זה.
- גב' שירה אבין:** לכן אני אומרת שאם אמר עינב שעלה למטר 35 והיה 113 ארנונה, כי ארנונה זה משהו שהתווסף בנוסף, והיום אנחנו מה-136 מורידים ל-76. כלומר, אנחנו בעצם בערך 50% מורידים מהסך הכל.
- מר אורי לוינ:** יפה. עכשיו השאלה השנייה שלי, אחרי שפחות או יותר הבנתי את התשובה. האם אי אפשר היה לא לעשות, ללכת קדימה ואחורנית? למה לא קודם החלטנו לעשות את התעריף הזה ואחר כך עשינו אותו? למה הלכנו קדימה ואחורה? במקום שהחיוב אישי ישלמו את הזה אז כל האמנים משלמים את זה.
- גב' שירה אבין:** בקטע של ההפחתה אתה מדבר?
- מר אורי לוינ:** כן. זה הפוך פה.

גב' שירה אבין: התהליך של ההפחתה, אנחנו ניסינו ובדקנו כדי למצוא איזשהו-

מר אורי לוי: הישיבה הזאת לא היתה צריכה לקרות לפני חצי שנה? זה מה שאני מנסה להבין.

גב' שירה אבין: היא לא יכלה, כי אנחנו כבר לפני שנה ניסינו לעשות את התהליך, אבל הייתי חייבת בסופו של דבר לבוא עם איזשהו מוצא משפטי שאנחנו יכולים ללכת.

מר אורי לוי: והוא לא היה יכול להיות לפני שחייבו את השנה הבאה?

גב' שירה אבין: לא. כי היו פניות-

מר אורי לוי: לא נשמע לי הגיוני.

מר שרגא קירשנר: אני אגיד לך מה הבעיה. אני מניח, אני לא בקיא בפרטים כי אני לא יושב בוועדה. אבל מה שקרה זה שהיה איזשהו רעיון שאמרו לוקחים על מקלט, נגיד 400 ש, ניקח בממוצע, וזה היה כולל ארנונה. פתאום שינו את החוק והתחילו עם חיובים אישיים.

מר אורי לוי: אנחנו שינינו את החוק.

מר שרגא קירשנר: לא אנחנו.

מר עינב בן יעקב: זה לא רק שהשתנה החוק, גם היינו צריכים לחדש הסכמים, כי לא היו הסכמים. אז כשהתעורר הצורך בלבדוק הסכם-

מר אורי לוי: אז קודם עשיתם הסכמים ועכשיו אתם... אני לא מבין את זה.

(מדברים ביחד)

מר חיים חשטא: האם אפשר לפי החוק לתת להם לעזור להם בשנת 2013, שזה 4 פעמים, עד למה שאמרת, 2014, שזה יבוא למשרד הפנים, תלוי מי יהיה שר הפנים, אני עוד לא יודע מי יהיה.

מר אבי גרובר: לא שלך.

מר חיים חשטא: אוקיי. אני שואל האם אפשר לבוא אליהם בתמיכות, לבוא אליהם בוועדת הנחות? כי אני יודע שאנחנו בעיר הזאת אוהבים אמנים, מכבדים אמנים ורוצים אמנים.

עו"ד ברוך חייקין: הנחות ופטורים ניתנים עפ"י דין בלבד. אין הוראת פטור או הנחה שמאפשרת לך לתת הנחה בסיטואציה כזו. זה דבר אחד. דבר שני, בעניין תמיכות, גם תמיכות אתה לא יכול, כיוון שנוהל תמיכות מתייחס לעמותות, הוא נוהל מאוד מפורד, והם לא עונים אפילו על הקריטריונים הראשוניים של נוהל תמיכות. לכן דרך המלך היא שתיים: אחת, לשנה הזו לתת תעריף מופחת שהוא סביר ואני יכול להצדיק אותו משפטית לפי צו הארנונה הנוכחי, והדרך השנייה, בנובמבר, להתכנס שוב, לאשר צו ארנונה עם תיקונים. זו דרך המלך.

מר שרגא קירשנר: תשובה יפה מאוד.

גב' שירה אבין: אני רוצה להצביע. די, חבר'ה, יש לנו עוד נושאים, אני חושבת שמיצינו. זאת ההחלטה של ועדת המקלטים, אני מבקשת לאמץ אותה. מי בעד שני הפרוטוקולים, כולל חוות דעתו של עו"ד ברוך חייקין? אתם רוצים להיות שותפים בהצבעה? מי בעד? פה אחד. תודה רבה.

החלטה מספר 270: הוחלט לאשר פה אחד את פרוטוקול ועדת מקלטים מיום 10.2.2013 ומיום 27.2.2013, כולל חו"ד עו"ד ברוך חייקין.

מר עידן למדן: מתי זה יוצג למועצה, לכם לוועדה?

גב' שירה אבין: בוועדה עכשיו אנחנו עובדים על זה.

מר שרגא קירשנר: לקראת 2014.

גב' שירה אבין: בשאיפה שלי שזה יהיה כמה שיותר מהר.

7. אישור נוסח למחיקת חובות חוזר מנכ"ל משרד הפנים 5/12, יוצג על ידי גיל גורדון.

גב' שירה אבין: יש עוד נושא אחד שבכל זאת ברוך צריך גם עליו לתת את ההתייחסות שלו, אז כדי שלא נעכב אותו, מאחר וכל נושא כאן לוקח בערך שעה ו-, אז בואו לפחות נסיים את זה. אנחנו עוברים לסעיף 7, אישור נוסח למחיקת חובות חוזר מנכ"ל משרד הפנים 5/12, יוצג ע"י ברוך.

עו"ד ברוך חייקין: יש חוזר מנכ"ל בעניין נוהל מחיקת חובות. אני מזכיר לכם שלפני בערך שנתיים אני עשיתי לכם נוהל והבאנו ואישרנו את זה בהחלטת מועצה כאן. עכשיו יצא חוזר חדש, מאוד דומה לחוזר הישן עם כל מיני שינויים שהם די מהותיים לנו, ואנחנו נדרשים למעשה לאשר קריטריונים של אכיפה. מה שדורש מאתנו הנוהל זה שנראה מיצוי של הליכי אכיפה על מנת שנוכל למחוק חובות. בסעיפים מסוימים מתוך ההנחיות.

הרשימה שאתם קיבלתם זה בעצם הליכי אכיפה, שאנחנו מבקשים שמליאת המועצה תאשר על מנת שנוכל להביא את זה עפ"י הנוהל, הכי לפי הנוהל בוועדה וכד', שנביא את זה למחיקת חוב, שעובר, דרך אגב, לאישור משרד הפנים. זו דרישה של משרד הפנים. הקריטריונים האלה שנמצאים בפניכם זה קריטריונים שתואמים לנוהל החדש. שיפצנו אותם, שיפרנו אותם, הם טוענים לנוהל החדש. ציון עשה את עיקר העבודה וכרגע זה מה שאתם נדרשים לאשר. אתם יכולים לראות את זה, אין טעם שאני אקריא את זה, זה צריך להיות חלק מהפרוטוקול, אתם יכולים לראות את זה מולכם.

גב' שירה אבין: יש שאלות בנושא? להצביע. מי בעד לאשר את זה?
 טל, אתה בעד?

מר טל עזגד: כן, בוודאי.

גב' שירה אבין: כולם?

מר שרגא קירשנר: רק תרשום ששני חברים בחוץ. ההחלטה התקבלה כששניהם בחוץ. עידן למדן ו...
 עידן למדן ו...

החלטה מספר 271: הוחלט לאשר פה אחד את הנוסח למחיקת חובות
 חוזר מנכ"ל משרד הפנים 5/12.

מר חיים חשטא: אפשר לשאול?

מר גיל גורדון: לא, כבר הצבענו.

מר חיים חשטא: איך זה עובד?

עו"ד ברוך חייקין: אני יכול לענות בשתי דקות, אם אתה רוצה. להגיד איך זה עובד? יש כמה אפשרויות למחיקת חוב. יש מחיקת חובות, בעיקרון, שתבינו, הכוונה היא למחוק חובות אבודים. לא חוב שמישהו לא יכול לשלם. בגדול, כשאין לך נכס, זה אחד הסעיפים העיקריים בחוק, כשאין לך נכס ואין יכולת גבייה ממך, אז אומר הנוהל: זה מסוג החובות שאפשר להביא. יש גם חובות נוספים, יש סוגי חובות שונים שניתן להביא, בעיקר מדובר על מחיקה של ארנונה. יש אפשרות גם לחובות של היטלים, אבל זה מאוד נדיר. העיקר פה מדובר על ארנונה, אנשים שאין להם נכסים. אני אומר את זה בגדול, כמובן שהנוהל עצמו מפורט הרבה יותר ויש עוד וריאציות בו, בגדול הכוונה היא אנשים שאין להם נכסים, אין להם יכולת כלכלית לכסות על החובות. אנשים נעלמו, חברות שהתפרקו. כל החובות שהם בעצם חובות אבודים מבחינתך והם בחובות מסופקים, זו המטרה העיקרית של הנוהל. יש עוד כל מיני סעיפים, אבל זו המטרה העיקרית.

מר חיים חשטא: תקום ועדה חדשה?

עו"ד ברוך חייקין: זה לא ועדה. יש פה נוהל שאומר: יש סמכויות שהן סמכויות של גזבר ויועץ משפטי. יש סמכויות אחרות שהן גם בוועדה מסוימת, ועדת שלושה, אבל אני רוצה להדגיש שבעירייה, בשונה ממועצה, זה חייב אישור משרד הפנים. במועצה מקומית זה לא חייב אישור משרד הפנים, בעירייה זה חייב אישור משרד הפנים.

גב' שירה אבין: תודה רבה ברוך, שסבלת אותנו כל כך הרבה.

גב' שירה אבין: אנחנו חוזרים לסעיף 2, דיון בדו"ח מבקר העירייה לשנים 2006-2012. מצ"ב פרוטוקול ועדת ביקורת מיום 21/1/13. אני רק רוצה לומר לפני שאנחנו מתחילים לדון שיושב אתנו מבקר העירייה שהתחיל את עבודתו, אז שיהיה בהצלחה. הדו"ח הועבר לכולם. מי רוצה לשאול? מי רוצה להעיר? מי רוצה לדבר?

מר אבי גרובר: אני אגיד כמה מילים בתור יו"ר ועדת הביקורת. קודם כל, דרך אגב, הדו"ח לא עבר, הועבר פרוטוקול של ועדת הביקורת.

גב' שירה אבין: נכון.

מר אבי גרובר: בתור יו"ר ועדת הביקורת, זה פחות או יותר איזשהו רגע בשבילי שהוא מיוחד, כי סוף סוף באיזשהו מקום הוועדה הזאת מצליחה להגשים את תפקידה. נכנסתי לתוך התפקיד, ומי שמכיר את החוק ומה הוא אומר, מה פקודת העיריות אומרת, אומרת שוועדת הביקורת דנה בדו"חות שמונחות לפניה. זה לא איזשהו גוף שיכול באופן עצמאי להתחיל להסתובב בבנייני ומשרדי העירייה, לפתוח דלתות ולהגיד: 'שלום, באתי לבקר', אלא תהיה ועדה שדנה בדו"חות שמונחים לפניה והיא יכולה ליזום דו"חות. אני נכנס לתפקיד מלא מרץ ואנרגיות ומבקש לראות דו"חות, וכל הזמן מקבל מין תשובות כאלה של 'אני עובד על זה ואני מכין את זה ואני עושה ואני עושה' ודו"חות לא מגיעים ודו"חות לא מגיעים. ואני חושב שזה לא איזשהו סוד גדול שצורת ההתנהלות שהיתה סביב הנושא של הדו"חות, סביב הנושא של הביקורת בעירייה, היא לא היתה ראויה, היא לא היתה תקינה. אז אני לא רוצה להגיד שלא היתה, אני אגיד לכם-

גב' שירה אבין: תגיד מה שאתה רוצה, יעקב יוסיף מה שהוא רוצה.

מר אבי גרובר: מבקר העירייה יכול להיות אחד משניים: או שהבנאדם בא, עושה את העבודה, מגיש את הדו"חות בזמן, והזמן זה ה-1/4 של כל שנה. עד אז הוא צריך להניח את הדו"חות, ואם הוא מרגיש שהוא לא יכול למלא את התפקיד, כמו כל עובד אחר בעירייה שיש לו סמכות והוא צריך למלא אותה, הוא צריך לבוא, להגיד: 'סליחה, אני מרגיש שאני לא יכול למלא את התפקיד שלי, תודה רבה, שלום'. עובד עירייה יכול להיות או פה או פה.

עו"ד מיכה בלוס: הוא יכול להגיד לך 'תעזור לי'.

מר אבי גרובר: זה בסדר, אוקיי. זו דרך לבוא ולהגיע למקום שבו, אם יש לו איזושהי בעיה, זה לא אליי, זה גם אליי או גם לראש העיר או ליועץ המשפטי. יש גופים במדינת ישראל. אבל פה מבקר העירייה הרגיש, מסיבותיו, שהוא לא יכול למלא, הוא טוען שהוא הרגיש חשש, אבל מה שקרה זה שהוא כן הכין דו"חות.

גב' שירה אבין: בואו, אנחנו לא דנים כרגע במבקר העירייה.

מר שרגא קירשנר: תגיע לפואנטה.

מר אבי גרובר: אני אגיע לפואנטה שלי.

מר עידן למדן: אבל זה לא נכון מה שאתה אומר.

גב' שירה אבין: עידן, שנייה.

מר שרגא קירשנר: בואו צאו שניכם, תנהלו את הויכוח בחוץ, תנו לאבי לדבר.

גב' שירה אבין: אבי מדבר, התחיל לומר את דברו, כבדו אותו. עידן, תנו לאבי לדבר. אחר כך תרצו לדבר – דברו.

מר רפאל בראל: יו"ר ועדת ביקורת, זכותו ברגע הזה לשבת ולהרצות לנו. אז רבותיי, תנו לו לדבר.

מר אבי גרובר: לעבודת הביקורת יש שני נדבכים. יש את הצד הראשון, שבו בא המבקר, מכין את הדו"חות שלו, כותב את הדו"חות שלו, בודק את הדברים, מעביר אותם לתגובת המבוקרים, המבוקרים מקבלים את הדו"ח, מגיבים גם הם בעצמם, מתקנים ועושים מה שהם עושים. זה צד אחד של עבודת הביקורת. הצד השני של עבודת הביקורת, שלדעתי הוא צד מאוד חשוב בגלל המשמעויות שלו, זה הפרסום הפומבי של העבודה. עכשיו מה קרה פה במהלך השנים? ומי שקורא את הדו"חות יכול לראות את זה, רואים את זה מאוד ברור, ישב המבקר, הכין דו"חות, העביר את זה לתגובת המבוקרים, המבוקרים הגיבו, גם תיקנו דברים, וכל התהליך הפנימי ברובו קרה. אפשר להתווכח אם הוא קרה מספיק טוב או לא מספיק טוב, זה סיפור אחד. אבל הפן הזה של עבודת הביקורת נעשה. ממש אתה רואה תגובות מ-2007, מ-2008 ומ-2009, ותיקונים, אתה רואה שגם קרו התיקונים. אבל הצד שבו באים ומניחים את הדו"חות על השולחן בפני חברי, קודם ועדת הביקורת ואחרי זה במועצה, ואז זה מתפרסם פומבית, זאת אומרת זה מופיע באתר העירייה או באתרים אחרים, מופץ לתקשורת והכל – זה לא קרה. ופה הוא עשה טעות קשה. הקטע הזה שהוא כתב למגירה והכל התנהל ברמה שמולו, מול הגופים המקצועיים, בלי שזה יגיע למקום הזה, בלי אפשרות לתקן דברים, בלי אפשרות שבמקומות שבהם כן יש מקום אולי לחיוב אישי, כן מקום לבחון אפילו-

מר יעקב קורצקי: אתה מדבר על המבקר הקודם? סליחה.

מר שרגא קירשנר: כן. הוא עושה סקר היסטורי.

גב' שירה אבין: שנייה, יעקב, הוא מתייחס לפרוטוקול. אנחנו מדברים על שנת 2006 עד 2012. מי שהיה מבקר העירייה באותן שנים-

מר יעקב קורצקי: מי שעבד ב-2011, בסדר.

גב' שירה אבין: הוא טוען על הדו"חות עצמם שהיו, ודיבר גם על זה שכשבסופו של דבר הוגשו הדו"חות לאחר הרבה שנים, אז הדברים בוצעו.

מר יעקב קורצקי: תגידי, ב-2011 הוגשו הדו"חות, סוף 2011-

גב' שירה אבין: אני אומרת, ברגע שזה הוגש אז התיקונים נעשו.

מר אבי גרובר: יעקב, לדעתי זה מאוד חשוב לציין פה, זה חשוב כן לציין את זה. אני מסביר לך. זה לא ש-6 שנים ישב בנאדם, בא כל בוקר למשרד, פתח את עיתון הספורט, קרא את עיתון הספורט, גמר אותו, הלך הביתה. זה לא קרה.

מר רפאל בראל: אני חושש שחלק מהזמן הזה זה היה כך.

גב' שירה אבין: אבי, עזוב. אני חושבת שמה שאמרת אמרת, כרגע בוא נדבר עניינית על הדו"חות ועל הפרוטוקול.

מר אבי גרובר: אני חושב שזה חשוב שזה ייאמר לפרוטוקול, הדבר הזה, למה הגענו למצב שבו אנחנו בחודש מרץ 2013 דנים על קבוצת דו"חות כל כך גדולה, איך הגענו למצב הזה. אני חושב שזה כן חשוב להגיד, ולשקף את המצב.

מר עידן למדן: הוא עבד אבל פחד.

(מדברים ביחד)

מר שרגא קירשנר: סליחה, הוא לא סיים את התהליך, הוא לא עבד.
זה לא נכון.

גב' שירה אבין: עצם זה שהדו"חות לא הוגשו-

מר יעקב קורצקי: הוא לא הביא את זה לפה.

גב' שירה אבין: לא הוגשו הדו"חות.

מר עידן למדן: אומרת לך הסגנית שהיו תיקונים.

גב' שירה אבין: עכשיו. העירייה תיקנה את הדברים, בסדר. זו חובת העירייה.

מר יעקב קורצקי: הוא אמר במפורש שהוא לא עבד. הוא לא הביא את זה לפה, הוא לא זה-

מר שרגא קירשנר: הוא לא סיים את התהליך, הוא לא עבד.

גב' שירה אבין: חבר'ה, אבי.

מר עידן למדן: עוד 8 חודשים סתם חיכית עם הדו"חות-

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: בואו, במקום שכולם ידברו-

מר חיים חשטא: יש מבקר חדש, ברוך השם, ומעכשיו והלאה יעשה דברים.

גב' שירה אבין: אני מבקשת, שנייה. תנו לאבי.

(מדברים ביחד)

- מר חיים חשטא:** הוא אומר חצי, מה קרה עכשיו הוא לא אמר.
- גב' שירה אבין:** אנחנו ניתן לאבי לסיים את דברו.
- מר חיים חשטא:** תברך, יש מבקר חדש, קדימה לעבודה. למה עשיתי ולמה...
- מר עידן למדן:** אבל הגיע הזמן ועפ"י חוק, פעם אחת ולתמיד אתה צריך סוף סוף לדון בזה, ועכשיו אתה דן בזה, מה לעשות.
- גב' שירה אבין:** אבי, סיים את מה שיש לך לומר.
- מר אבי גרובר:** בדו"חות שכן הוגשו, ואני חושב שזה היה חשוב שבטרם פרישתו מהתפקיד, עזיבתו את התפקיד, הוא כן הניח את הדו"חות על השולחן והדו"חות האלה כן עברו, המשיכו לחלק השני שמגיע היום לסיומו, וזה גם מתפרסם. אני חושב שזה כן חשוב לקחת את הדו"חות האלה, לקרוא אותם. יש בחלק מהדו"חות האלה דברים חשובים שמצביעים על התנהלות לא תקינה ולא ראויה בעבודת העירייה, כולל עד ראש הפירמידה, ואני כן רוצה להגיד בקטע הזה כמה מילים.
- מר יעקב קורצקי:** הוא לא פה, מה אתה רוצה להגיד?
- מר אבי גרובר:** אני לא אשם שהוא לא, אני רוצה להגיד שיהיה בריא וירגיש טוב, אנחנו היום מקיימים-
- מר עידן למדן:** לא צריך להגיד, זה ועדת ביקורת, הוא כבר...
- מר יעקב קורצקי:** מותר לי להגיד שהוא לא יגיד עכשיו? כשהוא יבוא הוא יוכל להגיב. איך הוא יכול להגיב?
- מר עידן למדן:** הוא מגיב לגוף הדו"ח.

- מר יעקב קורצקי:** מה זה רלוונטי? זה כבר היה, כבר דשנו.
- גב' שירה אבין:** יעקב, אני רוצה רגע להסביר לך.
- מר יעקב קורצקי:** אני מתנצל, אני מבקש סליחה ממך.
- גב' שירה אבין:** לא, אני לא-
- מר יעקב קורצקי:** אני לא רוצה להפריע לך. באמת-
- גב' שירה אבין:** אני רוצה להגיד לך משהו. מה שקורה, אנחנו כרגע, יש את הפרוטוקול עצמו של ועדת הביקורת לגבי כל הדו"חות, כששם רשום דברים שהיו דרושים לתיקון וכל התיקונים שנעשו ע"י הרשות. כך שגם אם היו דברים שהיו לקויים, הם תוקנו. אבי יכול כרגע לומר בתור יו"ר ועדת ביקורת את מה שיש לו לומר בקטע הכללי.
- מר יעקב קורצקי:** אני רוצה להסביר לך את הנקודה שלי. עזבי את איציק. עכשיו מי שרשם את הדו"חות נמצא פה?
- גב' שירה אבין:** לא.
- מר יעקב קורצקי:** אני רוצה לשאול אותו: 'אולי טעית בזה, אולי אמרת פה'. אין לי בכלל אפשרות להגיב. על מה? על סמך מה אני עכשיו עושה?
- מר עידן למדן:** אתה אבל לא ערכאת ערעור עליו, בשביל זה יש לך ועדת ביקורת.
- מר יעקב קורצקי:** כשיהיה יהיה דיון.
- מר אבי גרובר:** בקטע הזה אתה קופץ ולא נותן לי.

מר עידן למדן: כמו שאתה תגיד שראש עירייה שמתחלף לא אחראי

על מעשי ראש העירייה הקודם. המבקר הזה יענה על אותם דברים.

גב' שירה אבין: אני קודם כל מתנצלת שלא הבאנו שקי שינה היום

לישיבה כדי שנוכל לישון כאן. אז בואו ננסה להיות יעילים.

(מדברים ביחד)

מר רפאל בראל: למדן, חבר'ה, אל תערבבו שמחה בשמחה.

מר חיים חשטא: אתה רוצה שאני אקרא לסדר במועצה שיחזיר את

הכסף על ימים שהוא לא עבד ולא עשה כלום? שיחזיר את הכסף, את

המשכורת שהוא קיבל כל חודש ולא עשה כלום?

מר עידן למדן: אתה אישרת לו-

מר חיים חשטא: אני אישרתי לו. די כבר.

מר יעקב קורצקי: זה צנעת הפרט.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: אני עוד שנייה סוגרת את הישיבה.

מר חיים חשטא: תגיד הוא עשה פאשלה, הוא לא דיווח למועצה-

מר יעקב קורצקי: הוא כן דיווח, הוא כן עבד. די.

גב' שירה אבין: אני רוצה לומר רק דבר אחד. אם אנחנו נמשיך

בדרך הזאת אני סוגרת את הישיבה. אי אפשר לדבר ככה, באמת. די.

מר טל עזגד: חברה, די. תנו לי רגע. אנחנו מכירים את כל ההיסטוריה ואנחנו דנו וטחנו את זה אלף פעם. אנחנו כרגע מצויים בדיון, שלאבי יש את הזכות במשך 10 דקות, כיו"ר ועדת ביקורת, להגיד מה שהוא רוצה. זה בסדר, זה לגיטימי. אנחנו לא דנים פה באיזה פצצת אטום ולא בסוגיות עולם. בסך הכל אנחנו מכירים את ההתנהלות, אנחנו מכירים את ההיסטוריה, מכירים את התפקוד של ערן. תודה לאל, יש מבקר חדש, ואני מצטרף לכל הברכות, גם עשיתי את זה באופן אישי, ואני בטוח שדברים יהיו מהיום והלאה בסדר. לאבי יש זכות לאורך כל הדרך, עם כל מה שהוא עבר כיו"ר ועדת ביקורת, וזה כרגע לא רלוונטי, הוא אופוזיציה וזה בסדר, אבל לא צריך לנגח אותו.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: אני קודם כל דורשת פעם הבאה פטיש פה. די.

מר רפאל בראל: עידן, תרגיע בבקשה, טוב? תרגיע.

גב' שירה אבין: אני רוצה לתת לאבי להמשיך ולסיים את דבריו.

מר אבי גרובר: אני רוצה בכוונה פה לקרוא משפט שאמרתי מתוך הדו"חות, ואני חושב שזה מאוד חשוב פה להגיד. הטיפול בדו"חות צריך להתחשב בזמן שעבר מאז כתיבתם, זה כתבתי, ואז אני אומר ככה: במהלך הדיונים מסוג זה אין הכוונה לערוך מחדש את דו"ח הביקורת או לתפקד כמעין ערכאת ערעור למבוקרים בדו"ח המבקר. עיקר התועלת בעבודת הוועדה מצויה בקבלתה התייחסות המבוקרים ובהעברת המסר כי עתה, משהושלם הדו"ח, עובר הדגש אל תיקון הליקויים שהועלו בדו"ח. ועדת הביקורת תשמור על ניטראליות, ענייניות וניקיון החלטותיה, כאשר שיקולים פוליטיים ואחרים אינם מובילים אותה, על הוועדה לשמור על פעילותה מחוץ

לשדה הפוליטי. וככה אנחנו קיימנו את הדיון בוועדת הביקורת בדו"חות האלה. אני לא חושב שפה אנחנו צריכים לקחת את הדו"חות, להתחיל לפתוח עמוד עמוד ולקרוא סעיף סעיף. זו לא המטרה של הדיון הזה. זה לא התפקיד שלנו. המבקר הקודם אמר את מה שהוא אמר. העירייה השיבה את מה שהיא השיבה. ועכשיו הדו"חות האלה עוברים: 1) לטיפול של פרח מלך כיו"ר ועדה לתיקון ליקויים, שהיא אמורה לבוא ולבדוק איפה דברים עומדים, מה תוקן, מה לא תוקן, ולתת תכנית איך מתקנים את מה שצריך לתקן.

גב' שירה אבין: עשתה כבר. את רוב הדברים היא כבר תיקנה.

מר אבי גרובר: עוד פעם, אני לא אחליף אותה. היא מנכ"לית העירייה והיא תעשה את העבודה שלה, תכין את הדו"ח. אני אמרתי שכשקוראים חלק מהדו"חות אתה באמת מקבל את הרושם שהתייחסו לדו"חות האלה בצורה מאוד רצינית. אני אומר את זה, אין לי בעיה לתת מחמאות לעובדי עירייה איפה שמגיע. אתה רואה בחלק מהדו"חות שהגופים המבוקרים לקחו את זה מאוד ברצינות, התייחסו לדברים, ענו בצורה רצינית. אני אומר את זה, אין פה שום, הדו"חות מדברים בעד עצמם, אני לא צריך להגיד את זה, אתה רואה את זה מהדו"ח. אתה רואה שאנשים שם בצורה רצינית באו ולקחו את זה ולמדו מזה וניסו לתקן. אני גם לא נכנס פה למקום הזה שאני כל דו"ח מתחיל לנתח אותו, כי לא זו מטרת הדיון הזה. אנחנו פה למעשה מאשרים לשחרר.

אני כן רוצה להגיד, בשבתי עכשיו כחבר מועצה, משפט. יש פה בדו"חות האלה בכמה מקומות תלונות. אחת של המבקר הקודם, על זה שמנעו ממנו לקבל כל מיני מידעים וכל מיני דברים. אני חושב שראוי ששיתוף הפעולה עם המבקר יהיה מלא ופתוח לגמרי. יש פה לפחות בדו"ח אחד גם מצב שבו עובד

לא אמר אמת, אפשר להגיד את זה ככה, בנתון מאוד קריטי לעבודת המבקר, ודו"ח מסוים פה לא שיקף את המציאות. אני חושב שזה גם ראוי שיועבר המסר לעובדים, שכשהם יושבים מול המבקר הם צריכים להעיד את האמת ומה שנקרא את כל האמת, ולא לבוא ולצנזר מידעים ולספר סיפורים. כי זה היה נתון קריטי שנחשף אחרי זה במקום אחר ולא עשה טוב לאף אחד. אומרים, אני לא רוצה, מה שצריך-

מר גיל גורדון: עכשיו הטלת דופי בכל העובדים, השארת משהו כזה באוויר-

מר אורן ברעוז: ודי לחכימא ברמיזה.

גב' שירה אבין: לא, גיל, אני לא מסכימה. הוא דיבר על עובד מסוים, הוא לא דיבר על כל העובדים ולא צריך לקחת את זה ולהשית את זה על כל העובדים. אמר דברים מסוימים.

מר אבי גרובר: נורא קל לי לבוא להמשיך עם זה, ועזוב, אתה יודע מה, זה לא המקום. לא עכשיו. אני כן רוצה לשמור את זה ענייני. היה עוד משהו שרציתי להגיד, אני מנסה להיזכר.

גב' שירה אבין: אני רוצה לומר שביקורת שהיא ביקורת בונה ונעשית לטובת זה שכל המנגנונים בתוך הרשות ילכו וישתפרו במקומות שיש מקום שטעון שיפור, אז אני חושבת שזה מבורך וראוי, וזה בסופו של דבר נקודה ואיזשהו כלי שנותן לנו את האפשרות, ואני מאוד מקווה גם שיש לנו היום מבקר חדש והוא יעשה את עבודתו נאמנה והוא יאיר את דרכנו במקומות שצריך להאיר אותם.

מר אבי גרובר: יש גם כמה דברים בדו"חות האלה, יש לפחות נתון אחד בדו"חות האלה שכן ראוי שהעירייה כשהיא קוראת את הדו"חות האלה,

גם צריך לבצע פה כמה פעולות יש פה לפחות חשד אחד לפלילים בצורה מאוד קשה, שצריך לטפל בו בעובד בכיר וצריך לבחון את המשמעות של הצעדים, של צעד שהוא עשה, ואני חושב שזה נכון שהעירייה תפעל בצורה הזאת, בצורה נחרצת, ותעביר את המסר. אני יכול להגיד שמות פה, אבל-

גב' שירה אבין: לא, אני לא חושבת שזה ראוי, מתוך צנעת הפרט.

מר אבי גרובר: הדו"ח יתפרסם מחר, אז צנעת הפרט לא תישאר לו הרבה. אבל יש פה בדו"חות האלה דבר או שניים שהעירייה צריכה-

מר רפאל בראל: אני מבקש להודות לאבי גרובר. האמת היא שפעם ראשונה שראיתי את אבי גרובר עובד ברצינות, בלי פוליטיקה, ומאוד שמחתי ואני מברך אותו על כך.

מר אורן ברעוז: אני מצטרף לדבריו של רפי.

מר רפאל בראל: סליחה, לא פעם ראשונה.

מר אורן ברעוז: אז כחבר ועדת הביקורת אני מוכרח לומר, מצטרף לדבריו של רפי. ועדת הביקורת באמת עשתה עבודה עניינית ורצינית בהובלתו של יו"ר הוועדה. הדברים כמו שעלו בדו"חות, עלתה תמונה שעל אף דברים שאולי נעשו לא בצורה תקינה ונכונה, מרביתם של הדברים נבדקו בזמן אמת, לאחר עריכת הדו"חות, וכמו שאבי אמר לאורך השנים, זה לא שהמבקר ישב ולא עשה כלום, אלא הוא ערך את הביקורות, בעקבות הביקורות האלה נעשו פעולות ותיקונים, כך שמרביתם של הדברים תוקנו וטופלו בזמן אמת, ולכן הדיון בדיעבד אחורה לאורך השנים בעצם על כלל הדו"חות היה בעצם רק סקירה כדי לוודא שהדברים אכן טופלו ונעשו כמו שצריך, וכך היה.

מר עידן למדן: לי יש 2-3 דברים רק לומר בעניין. ראשית, אני מברך את המבקר החדש ואני מקווה שהוא ידע לפעול ולא יספוג את הביקורות ואנחנו לא נאלץ לספוג אותן. אני חושב שההגדרה היתה לטובה, וגם אורן הגדיר כרגע היטב את העבודה, כי כן המבקר עבד. יש לי פה שתי בעיות. אחת, אני דן פה, למעשה אני בכלל לא דן בדו"ח, אני דן כרגע רק בפרוטוקול הוועדה. אני חושב שמן הראוי, אני הבנתי שכנראה בגלל שעד שלא מתקיים הדיון אז אנחנו לא רוצים לחשוף את הדו"חות, אבל אני חושב שמן הראוי עכשיו לשלוח את הדו"חות לכל חברי המועצה המעוניינים בכך, או לכל חברי המועצה שיהיה בפניהם את הדו"חות, או לחילופין לפחות להעלות אותם כרגע לאתר העירייה משום שהם יופיעו ויהיו גלויים וחשופים ושנראה את הדברים כמו שצריך ויוכלו לעיין בהם. אני מסכים עם מה שאורן אמר, שלא כהרגלנו, אבל אני מצטרף למה שהוא אמר בעניין הזה.

מה שכן חסר לי פה, יש כל מיני המלצות ואני מבין שיש ועדה בסמכות פרח, שהיא באמת תמנף. אבל סתם אני אקח לצורך העניין את נושא של חוקי העזר. אנחנו כבר קבענו באיזשהו נושא אחד שכנראה לא היה קשור לביקורת, תיקנו חוק-

(מדברים ביחד)

מר עידן למדן: אני יכול להמשיך?

גב' שירה אבין: בהחלט, כן.

מר עידן למדן: אני חוזר על מה שאמרתי, כשעכשיו יש קשב. אני חושב שאת הדו"חות צריך לשלוח לא רק לחברי ועדת הביקורת, אלא גם לחברי המועצה, ואולי אפילו לאתר העירייה. אני חושב שיהיה נכון וגלוי והכי טוב, כפי שצריך, במסגרת הדו"חות, כמו פרוטוקולים, כמו דברים אחרים.

אני חושב שזה נכון. יש לי פה כן בעיה אחת, בעניין הוועדה, שהיא, אני מבין, בסמכות פרח, לתיקון הליקויים. זאת אומרת, סתם לקחתי לצורך העניין את חוקי העזר. בחוק העזר היה לנו כבר איזשהו תיקון לחוק העזר לפני כשנה ועד היום עוד לא סיימו, עוד לא הוגש בכלל לשר הפנים לאישור. אנחנו פה, באמת בוועדה מדברים על השלמת חוקי העזר. אנחנו צריכים כן לקבוע פה יעדים ברורים ללוחות הזמנים. לא ידוע אם זה מופיע בדו"ח ביקורת-

גב' שירה אבין: זה לא היה חלק מהביקורת.

מר אבי גרובר: אמרתי שיש צעדים מסוימים שצריך גם לעשות. יש הליכים מסוימים שצריך ללכת ואולי להגיש כתב אישום, להגיש תלונה במשטרה, חיוב אישי-

מר רפאל בראל: עידן, אתה שוב מפליג. תישאר אתנו.

מר עידן למדן: אני איתך כל הזמן.

מר רפאל בראל: אתה לא איתי כל הזמן.

מר עידן למדן: כל הזמן אני איתך, תמיד איתך.

גב' שירה אבין: עידן, בוא נעשה רגע את ההפרדה בין דברים שכתובים כאן ונמצאים לבין דברים שהם לא כתובים והיום אנחנו לא יכולים פה להעלות הצעות לסדר או להעלות דרישות נוספות שהן לא חלק מהתהליך.

מר עידן למדן: השאלה היא מתי בערך, או תוך כמה זמן אמורה הוועדה בראשית פרח להעמיד את יישום ההמלצות לשולחננו בחזרה. חצי שנה? שנה?

גב' שירה אבין: למה? רשום כאן שהדברים נעשו.

- מר רפאל בראל:** תדע לך, 90% מהדברים כבר תוקנו.
- מר עידן למדן:** זה כבר הבנתי.
- מר רפאל בראל:** ועדת הביקורת העבירה את הדו"ח, את הפרוטוקול, העברת אותו לפרח?
- מר אבי גרובר:** את הפרוטוקול שלנו כוועדה?
- מר רפאל בראל:** שלנו, כן. התיקונים.
- מר אבי גרובר:** את סדר היום שולחת פרח.
- מר רפאל בראל:** בסדר, העובדה, אתה רוצה עכשיו שאנחנו נתחיל לדון במה יהיה מחר...
- מר שרגא קירשנר:** לצערנו לוועדות לא נותנים...
- מר אבי גרובר:** אנחנו לא מצביעים פה.
- מר רפאל בראל:** מה שאנחנו נתבקשנו לאשר את הפרוטוקול, זה הכל.
- גב' שירה אבין:** אנחנו לא צריכים לאשר, אנחנו דנים. אני רק רוצה לומר דבר אחד. אני חושבת שאם עברתם וקראתם את הפרוטוקול, ראיתם שבאמת במרבית, כמעט בכל הסעיפים למעשה אפילו ממש בכל הסעיפים, הדברים טופלו, פרח לקחה את כל הממצאים וטיפלה בדברים. אני לא מדברת כאן כרגע בשמה, אבל אני אומרת, לאורך הדברים, ועברתי גם איתה על הדברים כדי לראות שבאמת הדברים נעשו. כך שאני לא רואה כרגע שום סיבה להמשיך ולדוש בדברים מסוימים שאנחנו יודעים שהם בוצעו. בכל מקרה, דברים שלא בוצעו, הם בתהליך נוסף ממשיכים. מי שרוצה את הדו"חות

האלה מוזמן להגיע למשרדו של מבקר העירייה ולקבל את הדו"חות, וגם אם יש לו שאלות הוא יכול להיעזר בו, בשביל זה הוא פה. מה שלא יכולתי להגיד לפני כמה חודשים, עכשיו אני יכולה להגיד.

מר אורי לוי: בקצרה, דו"חות זה יפה שעברו עליהם ותיקנו ומתקנים ויתקנו, אבל גם יש פה אלמנט של זמן. זאת אומרת, הדו"חות צריכים להיות מטופלים בזמן. ואני חוזר לנאום שלך בתחילת הישיבה לנושא הזה. אני חושב שלבוא בטענות למבקר הקודם זה לא רלוונטי, אני דווקא חושב שאנחנו צריכים לבוא בדרישות אלינו, אל עצמנו, אנחנו היינו לא בסדר. המבקר הוא עובד אצלנו, אנחנו היינו לא בסדר. אנחנו לא בדקנו, לא עברנו על הדו"חות האלה כל שנה, לא דרשנו לבקש את הדו"חות האלה כל שנה, ואנחנו צריכים לדאוג שזה יקרה פעם בשנה ויטופל באותו הזמן, וזו אחריות שלנו ולא רק של המבקר החדש, שיהיה לו בהצלחה.

מר אבי גרובר: אני מודה שלא דמיינתי שסיבת אי הגשת הדו"חות זה מה שהוא אמר. אני מודה, כשהוא ישב כאן ופתאום הביא את היציאה שהוא פחד ובגלל זה הוא לא העביר את הדו"חות, אני מודה שאני לא-

גב' שירה אבין: טוב, בואו לא ניכנס עוד פעם.

מר אורי לוי: אני אמרתי על כולם, לא עליך.

מר אבי גרובר: אני חושב שכולנו פה לא-

גב' שירה אבין: אבי, עזוב.

מר אבי גרובר: לכולנו פה נפל הפה.

גב' שירה אבין: חבר'ה, אנחנו מסיימים את העניין. אבי, אורי התייחס לחברי המועצה, הוא לא התייחס למי אחד כזה או אחר. אני אומרת

שוב, אני חושבת שמיצינו את הדיון להיום, נאמרו הדברים, בסך הכל אני חושבת שאפשר לומר באמת שאפו על רוב הדברים שתוקנו. מה שאנחנו צריכים ללמוד, אני גם שמחה שיש לנו היום מבקר שנכנס לעבודה ואנחנו נמשיך להתנהל וכולנו תקווה שההתנהלות תהיה טובה ותקינה. תודה רבה.

מר שרגא קירשנר: וכל הליקויים יתוקנו.

5. אישור הסמכת פקחים לפי רשימה- יוצג על ידי מיכה בלום.

דמרמרי שרית ת.ז. 38808945 כללי ועישון.

אברמוביץ בן ת.ז. 302527338 כללי ועישון.

מיחלב אתל ת.ז. 308133982 כללי ועישון.

יוגב יחזקיהו ת.ז. 038770236 איכות הסביבה.

גב' שירה אבין: אנחנו עוברים לסעיף 5, יש לנו אישור הסמכת פקחים לפי רשימה. יוצג ע"י מי? חזקה, משהו שהוא פורמאלי, עשינו את זה בעבר.

עו"ד מיכה בלום: פורמאלי, עשינו את זה בעבר, יש לנו פקחים שאנחנו אמורים לאשר אותם אחרי שהם עוברים קורס. אנחנו צריכים לאשר אותם פה על מנת לפרסם את זה ברשומות, שיהיו להם את כל הסמכויות בדיון. לכן אני מבקש מכם לאשר את ארבעת האנשים האלה כפי שמופיע.

גב' שירה אבין: אז אנחנו מאשרים את הסמכת הפקחים לפי הרשימה: דמרי שרית, ת.ז. 38808945, כללי ועישון; אברמוביץ בן, ת.ז. 302527338, כללי ועישון; מיחלב אתל, ת.ז. 308133982, כללי ועישון; ויוגב יחזקיהו, ת.ז. 038770236, איכות הסביבה. מי בעד?

מר עידן למדן: דקה אחת לפני. איכות הסביבה, זה כבר עלה לנו פעם אחת. אנחנו עדיין מאשרים איכות הסביבה, זה עדיין עפ"י חוק העזר או כבר הצלחנו לאשר את מה שאישרנו לפי חוק איכות הסביבה. האם ההסמכה עכשיו הם יוכלו להתחיל לתת את הדו"חות או עדיין אנחנו עפ"י אותו חוק עזר?

עו"ד מיכה בלוס: לא, עדיין אנחנו פועלים לפי חוק העזר בשלב הזה.

גב' שירה אבין: מי בעד-

מר אבי גרובר: שאלתי שאלה, אני לא יודע אם עניתם. שאלתי מתי יהיו פקחים לנושא תכנון ובנייה.

עו"ד מיכה בלוס: זו לא שאלה אליי.

מר רפאל בראל: זה לא קשור לאישור הזה.

גב' שירה אבין: רגע, אמרתי קודם כל אנחנו מצביעים על השמות שדיברתי כאן. יש לך שאלה, אפשר לשאול.

מר רפאל בראל: זה מה שאנחנו מתבקשים.

מר שרגא קירשנר: יש עוד שני סעיפים.

מר עידן למדן: אנחנו מסמיכים עוד ועוד פקחים לפי איכות הסביבה, כשפקחים אחרים לא יכולים בכלל לפעול עפ"י החוק, כי הם ממשיכים לפעול לפי חוק העזר, מה שנקרא 'כללי ועישון' או לא יודע מה.

גב' שירה אבין: יש גם וגם, זה שני דברים נפרדים. אתה לא רוצה פקחים?

מר עידן למדן: אנחנו רוצים שיהיו לנו פקחים שיאכפו את חוקי איכות הסביבה החדשים ואנחנו לא נותנים להם באמת, חוץ מלהסמיד אותם, אנחנו לא נותנים להם באמת את היכולת לפעול לפי זה. זה חלם.

גב' שירה אבין: מי בעד הסמכת פקחים שהקראתי? מי נמנע? אורי. מישהו מתנגד?

החלטה מספר 272: הוחלט לאשר ברוב קולות (נמנע – 1) הסמכת

פקחים כלהלן:

* דמרמרי שרית ת.ז. 38808945 – כללי ועישון.

* אברמוביץ בן ת.ז. 302527338 – כללי ועישון.

* מיחלב אתל ת.ז. 308133982 – כללי ועישון.

* יוגב יחזקיהו ת.ז. 038770236 – איכות הסביבה.

גב' שירה אבין: אנחנו עוברים לסעיף האחרון שלנו, לסעיף 6.

מר עידן למדן: אני נמנע רק על העניין של איכות הסביבה, בגלל אי יישום החוק.

מר אבי גרובר: אני בעד למנות אותו, אבל אני חושב ש-

מר עידן למדן: אני בעד המינוי, שהמינוי יהיה.

מר שרגא קירשנר: אתה נגד הפרוצדורה, אבל אתה בעד זה שיהיה פקח.

מר עידן למדן: אני בעד הבנאדם, אני בעד יישום החוק, אני רק אומר, אנחנו כל פעם מאשרים פקחים.

מר אורי לוי: אז אני לא רוצה להצביע. כל פעם אני יושב, בכל ישיבה...

מר שרגא קירשנר: גם כחבר עירייה וגם כקולגה שלך לרשימה, אני מבין את השיקול שלך.

מר אורי לוי: הפיקוח לא עושה את העבודה כמו שהוא צריך לעשות וכל הזמן יש עוד פקחים ועוד פקחים. וכל פעם שאני שואל האם דברים מטופלים, ואנחנו מגלים שהם לא מטופלים.

מר עידן למדן: עברה מאז חצי שנה, כבר היינו יכולים ליישם, עוד פקח ועוד פקח, אבל בלי לתת לו את היכולות. בעניין הזה ספציפית אני נמנע לא בגלל האדם.

גב' שירה אבין: בסדר, זכותך.

6. אישור תיקון התחשבות העירייה למול שרונים תאגיד המים והביוב בגין המט"ש, יוצג על ידי גיל גורדון.

גב' שירה אבין: אני רוצה להגיע לסעיף האחרון לישיבה הנוכחית, והוא סעיף 6 – אישור תיקון התחשבות העירייה למול שרונים, תאגיד המים והביוב, בגין המט"ש. יוצג ע"י גיל, בבקשה.

מר גיל גורדון: בשנת 2002 חוקק חוק תאגידי מים וביוב, שקבע כיצד צריכות הרשויות להעביר את פעילויות המים והביוב למתכונת חדשה, שזה במסגרת תאגידי מים, כאשר הפעילות הזו עד אותו מועד למעשה נעשתה במסגרת העירייה כאגף בתוך העירייה והרעיון היה להפריד את זה, להוציא את זה החוצה, כאשר מצד אחד כל היטלי ואגרות המים והביוב יועברו כהכנסות לאותו תאגיד. מצד שני הוא יהיה אחראי על כל נושא תשתיות המים, הטיפול השוטף, גביית הכספים גם מהתושבים וכן הלאה. במסגרת אותו חוק, נקבע כיצד עושים את נושא המעבר של התאגיד מהעירייה, ובין היתר נקבע שעושים סקר נכסים, שבסקר הזה מעריכים מה שווי נכסי המים והביוב שמועבר לתאגיד מהעירייה, כאשר היו כל מיני אחוזים שונים, אבל באות מועד, כאשר התאגיד שלנו יצא, כשזה היה בינואר 2009, נקבע שהפרופורציה היא ש-70% מערך הנכסים זה השקעת בעלים של העירייה בתאגיד. היתרה, שזה 30%, זה למעשה הלוואה שהתאגיד לוקח, ועל פני 15 שנה מחזיר לנו את הכסף של ה-30% מערך הנכסים. במקרה שלנו, הסקר היה בסביבות ה-114 מיליון ₪. שווי הנכסים שהועברו לתאגיד בסקר הנכסים היה בסביבות 120-114 מיליון ₪, כאשר החלק שהם היו צריכים להעביר לנו מותאם לריביות ומדדים, בסביבות 36 מיליון ₪ על פני 15 שנים. עד כאן הכל היה בסדר עד שהתברר שמתוך אותו הסכום של ה-114 מיליון ₪ היה בין

היתר נושא של המט"ש, המתקן לטיהור מי שופכים, שנמצא בצומת מורשה, לא רחוק מבית הקברות. הוא הוקם בין שנת '96 לשנת '99, כאשר הושקעו בו למעלה מ-51 מיליון ₪. במועד שהוקם התאגיד והתחיל לפעול בינואר 2009, לאחר שהיתה הפחתה, כי יש הרי פחת של הערך של השווי, ירדו מתוך ה-51 מיליון ₪ בסביבות 20 מיליון ₪, נשאר ערך מופחת של 33.5 מיליון ₪. ואז, כשהתחיל התאגיד לפעול, הוא גילה שבמהלך התקופה בשנת 2002 נעשה מכרז לגבי העברת הזיכיון לטיפול במי השופכין של העיר וטיפול וטיהור מי השופכין, ובאותו מכרז זכתה חברת ראגה, כאשר היא למעשה באה וגובה, במקרה הזה, נכון להיום, מתאגיד המים עבור טיהור מי השופכין תעריף מסוים, וגם יש לנו זכויות לגבי כל ה... כל מה שקשור, יכולים למכור את המים האלה להשקיה לחקלאות מסוימת וכל מיני דברים נוספים. מה שהתברר לאחר בדיקה יותר מעמיקה, שגם הזיכיון הזה ניתן משנת 2002 עד 2028, כאשר החלק היחסי של התקופה נפל על תקופה שזה עבר לתאגיד. תמורת הזיכיון הזה במועד שהם קיבלו אותו הם שילמו למעלה מ-22 מיליון ₪ לעירייה, כאשר ה-22 מיליון ₪ האלה, למעשה יש חלק הוני בתוך התעריף שהיום משלם התאגיד לטיהור מי השופכין, שבו הוא למעשה מחזיר חלק מאותם הכספים. באו התאגיד, המנכ"לית שלהם, ואמרה: 'אני רוצה עבור יתרת התקופה, אני זכאית לקבל חלק מהכספים'. ואז התחלנו לעשות בדיקות עם רואה חשבון, אם יש א' הצדקה לנושא הזה, כי העסק הזה הרבה יותר מורכב, יש כל מיני דברים שטענו שחלק מהנכסים לא חושבו בצורה נכונה, ואז בסוף הגענו לסוג של פשרה בהתייעצות עם רואה חשבון.

מר שרגא קירשנר: כמה הם חייבים לנו בסוף?

מר גיל גורדון: לפי ההסכם המקורי היה 36 מיליון ₪. אחרי שעשינו את כל הדברים האלה, ויש עוד סעיף אחד חשוב, אנחנו במהלך התקופה לאחר שפתחנו את התאגיד, עדיין העירייה סיכמה שהיא תשקיע עוד

מתקן נוסף, שזה בריכת התותים, שהשווי שלו למעלה מ-5 מיליון ₪, כאשר באנו ואמרנו, אם אתם עכשיו פותחים את הכל, בואו בין היתר תכניסו לסקר הנכסים גם את ה-5 מיליון ₪ האלה. ואז הכנסנו, היתה הסכמה והכנסנו את זה, כאשר אמרנו – 70% ייכנס לסקר הנכסים, ה-30%, אותה פרופורציה, תיכנס להלוואה. בקיצור, כדי לא להלאות אתכם בכל התחשיבים, כי עשינו לוחות סילופים מאוד מפורטים והכנסנו את זה, כי יש בהסכמים איזושהי ריבית, זה שיעור הריבית הרלוונטי, במקרה הזה פריים פלוס 0.15%, ומאיזה מועדים זה צריך להתחיל לרוץ וכן הלאה, והגענו בסוף, בקיזוזים שאמרתי, עם בריכת התותים לפי האחוזים שקבענו, כל ההיבטים האלה, שזה צריך להיות בסביבות 13 מיליון ₪, הסכום שהם צריכים לקבל חזרה. אני כגזבר העירייה אמרתי להם: אני לא מוכן היום, במכה אחת, לבוא-

מר עידן למדן: הם לנו.

מר גיל גורדון: לא, אנחנו להם צריכים להפחית.

מר שרגא קירשנר: מה-22 מיליון ₪ שקיבלנו אנחנו צריכים להעביר להם 13. זה מה שהוא אומר.

מר גיל גורדון: נכון. צריך להבין, ה-22 זה ערכים יותר היסטוריים, גם תעשה עם כל השערוכים.

מר שרגא קירשנר: כן, עזוב.

מר גיל גורדון: נכון להיום חלקם 13 מיליון ₪. ואז באתי ואמרתי, זה לא שמדובר שאני אתן להם 13 מיליון ₪, אלא אני אפחית להם מההלוואה שחייבים לנו, והשאלה גם באיזה צורה.

מר רפאל בראל: וזו הדרך הטובה ביותר?

- מר אורי לוינ:** זה אותו דבר.
- מר גיל גורדון:** לא, יש לזה משמעות תזרימית אבל. ואז זה היה שיקול שאני צריך לקחת כגזבר.
- מר אורי לוינ:** אבל זה לא עניין תזרימי, זה עניין מעבר לתזרימי. זה סכום עצום של 13 מיליון ₪, שזה לא קשור לתזרים, שאתה בעצם מסכים שהוא צריך לעבור לזכותם.
- מר גיל גורדון:** אני מסכים לאחר בדיקה מאוד יסודית, נכון. ועדיין הכל במשפחה, צריך לזכור.
- מר אורי לוינ:** האם זה לא מייתר את הקמת התאגיד מלכתחילה?
- מר גיל גורדון:** אתה שואל אותי אישית?
- מר אורי לוינ:** כן.
- מר גיל גורדון:** לדעתי בלי קשר לזה התאגיד מיותר. מה זה שייך?
- גב' שירה אבין:** זה לא תלוי בנו.
- מר אורי לוינ:** זה תלוי בנו, אנחנו הצבענו בעד זה, אני הייתי היחיד שהצביע נגד זה, ואני ידעתי-
- מר גיל גורדון:** אני לא חושב שיש לך הרבה ברירות אבל. לדעתי זה חוק גרוע, אבל חוק זה חוק וצריך לקיים אותו.
- מר אורי לוינ:** אז עכשיו השאלה שלי, בעצם אנחנו הפסדנו מהתאגיד הזה.

מר גיל גורדון: השאלה מה זה הפסדנו. הקמת מערכת גבייה מקבילה, שזה עלויות נוספות.

מר אורי לוי: שמע, אם היית אומר לי 500,000, אבל 13 מיליון ש"ח זה הרבה כסף, נכון? יש לי עוד שאלה.

מר גיל גורדון: דקה, לא, אתה טועה. פשוט עשו טעות בתחשיב, זה לא קשור לכדאי או לא כדאי.

מר עידן למדן: אבל אני זוכר, אני לא כל כך מבין-

מר אבי גרובר: אפשר עוד פעם להבין את השורה התחתונה?

מר גיל גורדון: אני עוד לא גמרתי, כשאני אגמור תבין. רק תנו לי לגמור.

מר אבי גרובר: בואו ניתן לו לסיים.

(מדברים ביחד)

מר רפאל בראל: אורי, בכדי להבין מספרים צריך להקשיב להם לא בביקורת, אז בוא נשמע מה שיש בפי הנער.

גב' שירה אבין: מחליף אותי רגע.

מר שרגא קירשנר: אני מחליף את שירה לכמה דקות.

מר גיל גורדון: באתי ואמרתי, מבחינה תזרימית אני לא חושב, זאת אומרת זה לא נכון לעשות בשלב הזה שנפחית את ההחזר, שהוא בסביבות 3 מיליון ש"ח, בסכומים האלה, ואז אני אקבל פחות בשוטף, בהכנסות, מהתאגיד לעירייה, אם אני אעשה את זה היום בצורה לא

פרופורציונלית. באתי ואמרתי שאני יודע, ואתם גם יודעים, הבאנו את זה פה לדיון ואישור, שבטוח של להערכתנו בין 3 ל-8 שנים, אנחנו הולכים להרים את כל האזור מצפון לפי גלילות שם, כל הרב מכר, כל האזור הזה, 750 דונם, שיביאו לנו הרבה מאוד הכנסות. המצב אמור להשתפר בצורה משמעותית מבחינה תזרימית. אמרתי, לכן אני רוצה לשמור את גובה ההחזרים באותה רמה, אבל לקצר את תקופת ההלוואה. כלומר, אם תקופת ההלוואה, עושים את החישוב תחת ההנחה הזאת, תקופת ההלוואה היתה אמורה להיות, אם זה היה ממשיך ללא התיקון הזה, עוד 12.9 שנים. לאור התיקון הזה, אם אני רוצה לשמר את זה באותה רמה, את החזר ההלוואה, צריך לרדת ל-7.5 שנים. בשורה התחתונה, מה שצריך לאשר, פה אני מגיע למה ששאלת אותי, אנחנו צריכים לאשר שההלוואה מתקצרת ל-7.5 שנים יתרת ההלוואה, שהתאגיד צריך לשלם לעירייה, ההחזר נשאר על סך 2.7 מיליון ₪ לשנה מהתאגיד לעירייה, ומדובר שזה בריבית פרויט 0.15%. זה מה שצריך לאשר.

מר אבי גרובר: למה נעלם חלק מהסכום? מה הסיפור הזה שויתרו לו על חלק מהסכום?

מר גיל גורדון: מאחר ומה שקרה, קיבלנו העירייה בזמנו, העברנו את הזיכיון של הטיפול במי השופכין ותמורת זה מקבלים כסף, ראגה, תמורת אותו זיכיון הם שילמו 22 מיליון ₪. זיכיון עד שנת 2028. משנת 2009 ואילך קיבל התאגיד את הטיפול בנכס הזה, שזה המט"ש. זה אומר שאותם התשלומים שלמעשה מגולגלים דרך הטיפול במי הביוב משולמים ע"י התאגיד היום. אז זה אומר, אם אני משלם את הקטע ההוני הזה עבור יתרת התקופה מ-2009 עד 2008, אני גם זכאי לקבל את הכספים שהעירייה קיבלה בזמנו על אותו חלק יחסי. זה ההיגיון של התחשיב.

מר אבי גרובר: יש בוחן על זה?

מר שרגא קירשנר: רגע, יש לי שאלה.

מר גיל גורדון: אתה רוצה – אני אסביר עוד פעם.

מר שרגא קירשנר: אני שומע מהוועדה החקלאית שיש להם צרכים שהתאגיד לא ממלא בזמן. מה העירייה עושה, מה הערך הכספי של הדבר הזה? יש לזה ערך כספי.

מר אבי גרובר: למה לא הכל עובר לתאגיד?

מר גיל גורדון: מה זה קשור להתחשבות של העירייה-

מר שרגא קירשנר: אני אשאל אותך שאלה אחרת.

גב' שירה אבין: רגע, אחד אחד.

מר שרגא קירשנר: אנחנו בשלב מסוים עשינו העברת נכסים והיו חששות מנכסים. יש דבר אחד. א', אנחנו קיבלנו כסף בזכות נכסים שהיו לנו, ואני לא מבין למה אני צריך להתחשבן עליהם אחרי כמה שנים שקיבלתי את הכסף.

מר גיל גורדון: מאחר והעסקה היתה משנת-

מר שרגא קירשנר: רגע, תן לי לגמור ואז תענה על הכל. אני אדע לשמוע שתי תשובות. השאלה השנייה, אם התאגיד לא מספק את המחויבויות שהעירייה בזמנו סיפקה, זה גם שווה ערך לכסף. או שווה ערך ללחץ. זאת אומרת, הם לא יכולים לבוא אליי בטענה לקבל כספים שאני בעבר קיבלתי לפני שהעברתי להם את הנכסים. זה סוג מסוים של זכות קניין, מה זאת אומרת? היום הם באים ומבקשים ממני כסף שבזמנו קיבלתי, זה דבר אחד. והדבר השני, אם הם לא מספקים את הסחורה, אז אני חושב שהם צריכים

איכשהו לשאת בהוצאות, או שאנחנו נספק על חשבונם את הסחורה, זה הכל. אז אני רוצה ששני הכללים האלה יהיו ברורים בתוך ההתחשבות.

מר גיל גורדון: אולי אני אענה אחד אחד. אתה אומר שני דברים. אחד מהם, אתה רוצה להבין למה יש לנו זכתו, שעשינו תחשיב, הוא נגמר. זה מה שאתה אומר, נכון?

מר שרגא קירשנר: כן.

מר גיל גורדון: דבר נוסף שאתה אומר, הם עושים כל מיני דברים שלמעשה צריכים לקנוס אותם או למצוא להם איזה דרך שהם ישלמו על זה שהם לא מספקים את השירות.

מר שרגא קירשנר: נכון.

מר גיל גורדון: א', לא צריך לעשות קיזוזים בין דברים, כי אז בכלל יהיה ברדק. אז בוא דבר אחד נסכם את זה. מה שאתה אומר לגבי דברים אחרים, צריך לעשות תחשיבים. השאלה גם איזה גורמים. במקרה הזה אולי מי שצריך לפנות אליהם זה הוועדה החקלאית, או הגורם הנפגע, ולדרוש מה שהוא צריך לדרוש. למה העירייה צריכה להיכנס פה, אני לא מבין.

גב' שירה אבין: למי לפנות?

מר גיל גורדון: לתאגיד המים.

גב' שירה אבין: פנו לתאגיד, מה זאת אומרת?

מר שרגא קירשנר: העירייה העבירה איזושהי זכות שימוש לתאגיד עפ"י חוק. עכשיו התאגיד הזה אמור לבצע עבודות לסוג מסוים של פעילות שהעירייה מקיימת. העירייה הקצתה מימוש קרקע-

מר גיל גורדון: אבל מי שטוען שהוא נפגע זה צרכנים מסוימים, סקטור מסוים, החקלאים?

מר שרגא קירשנר: זה סקטור מסוים, אבל סקטור מאוגד, שהוא גוף בעירייה אפילו. הוא ועדת חובה.

מר גיל גורדון: הגוף יפנה ויגיד 'ניזוקתי כך וכך, נא לפצות אותי'. אני לא מבין. או לחילופין 'לקזז לי מהתעריף'. למה זה קשור לתחשיב הזה, לא הבנתי.

מר שרגא קירשנר: כי הדרישה הזו של ה-22 מיליון ש"ח היא חד צדדית בדיוק כמו שההוראה של הממשלה היא חד צדדית. אם יש הוראה של ממשלה חד צדדית והתחשבנו ונגמר הסיפור, אז נגמר הסיפור.

מר גיל גורדון: אז פה אני אומר, נפלה טעות בהתחשבות, זו הטענה. רק אני אסביר.

מר שרגא קירשנר: איך יכולה?

מר גיל גורדון: דקה.

מר שרגא קירשנר: אז למה שלא ניקח את הזמן שקיבלנו את הכסף ואז נעשה את הערך הנכסי?

מר גיל גורדון: נכון, זה מה שעושים. ב-2002 נקבע שנותנים זיכיון לחברת ראגה, הוא זכה במכרז.

מר שרגא קירשנר: אז אם אנחנו עושים את החשבון היום, למה שלא נרים את הערך הנכסי לערך שלו היום?

מר שרגא קירשנר: אבל זה מה שעשו. לקחו 51 מיליון ש"ח, הורידו פחת נכון לנקודת הזמן הרלוונטית היום.

מר אורן ברעוז: זה מספרים, לא צריך שמאי.

מר גיל גורדון: העבירו את הכל על אותם סרגלים.

גב' שירה אבין: רק אחד אחד, כי כולם מדברים ביחד, לא יכולים לשמוע.

מר שרגא קירשנר: זו חכמה קטנה מאוד לקחת את ה-22 מיליון ש"ח...

(מדברים ביחד)

מר גיל גורדון: לא, הם לא שלנו, אז אני אסביר. תנו לי רגע להסביר.

מר רפאל בראל: אני נתתי זיכיון, אני מכרתי את העסק עם זיכיון.

מר אורן ברעוז: אבל הוא משערך את הערכים של אז, הוא לא עושה שמאוויות חדשות.

מר רפאל בראל: אם אני העברתי את ה... עם זיכיון, אז בזה נגמר הסיפור.

(מדברים ביחד)

מר גיל גורדון: אני רק רוצה לחדד את התשובה.

מר רפאל בראל: שליחה, את המספרים הבנתי טוב מאוד.

מר גיל גורדון: שרגא שאל פה משהו שעוד לא ענית.

מר רפאל בראל: אני רוצה לשאול מבחינה משפטית.

גב' שירה אבין: רק שנייה, אני לא רוצה שתדבר עם עוד 20. שנייה, שקט.

מר רפאל בראל: אני לא יודע אם מבחינה משפטית זה עומד, האם עורך דין או סמכות משפטית בדקה את הדבר הזה והאם רואה חשבון בדק את המספרים. אם סמכות משפטית בדקה את הדבר ומצאה שאכן אני חייב להחזיר את הכסף עבור התקופה – מה טוב.

מר אורן ברעוז: אתה לא חייב. אני כבר אומר לך, בלי שום בדיקה משפטית. אתה לא חייב. יש הסכם שנחתם בינינו לבין התאגיד, ההסכם גמור וסגור, אתה לא חייב להם כלום. שלח אותם הביתה. איזה חובה משפטית יש לך מולם... ?

עו"ד מיכה בלוס: יש בהסכם בעת מחלוקת בין הצדדים, הדברים יסתדרו בין היועצים המשפטיים, ואם לא – זה יועבר ליועץ המשפטי לממשלה.

מר גיל גורדון: יש סעיף כזה בהסכם.

מר אורן ברעוז: יועבר ליועץ המשפטי, בסדר.

מר רפאל בראל: מקובל עליי.

(מדברים ביחד)

מר גיל גורדון: דקה. נעשה פה תחשיב ע"י רואה חשבון.

עו"ד מיכה בלוס: את התחשיב אני לא עושה, זה גזבר-

מר גיל גורדון: אני פיקחתי על תחשיב-

עו"ד מיכה בלוס: לא יודע משפטית איך אפשר לצאת ממנו, איך הדר
לטפל בסכסוך משפטי בין תאגיד המים לבין העירייה.

מר רפאל בראל: גם אם טעיתי לפני 10 שנים, חל עליו חוק
התיישנות.

מר גיל גורדון: לא. כי הם ממשיכים לשלם את זה היום, את
המרכיב ההוני.
(מדברים ביחד)

מר גיל גורדון: תנו לי, רק אני אסביר את זה עוד הפעם. אני יכול
דקה להסביר עוד פעם למה זה כן רלוונטי היום למרות שאתה אומר כאילו
סגרנו את העסקה? העסקה אמרה דבר כזה – למה יש כן הצדקה בדרישה
הזאת? כי הזיכיון שקיבלה ראגה זה היה עד שנת 2028. מ-2009 עד 2028 זה
נמצא כאילו הזיכיון ברשות התאגיד. יותר מזה, התאגיד משלם בתוך התעריף
שלו מרכיב הוני שבא להחזיר את ההחזר של ההלוואה הזאת. זה דבר אחד.
דבר שני הוא גם כבול, הוא לא יכול לצאת מההסכם. כי אם הוא ייצא
מההסכם הוא חייב להחזיר להם את יתרת ההלוואה הזאת.

מר שרגא קירשנר: קיבלתי תשובה.

מר רפאל בראל: אתה מדבר על 2009.

מר גיל גורדון: מ-2009 עד 2028.

מר רפאל בראל: לא, אני רואה ל-2002.

מר גיל גורדון: לא, ההסכם נחתם ב-2002. בין 2002 ל-2009 זה היה בבעלות העירייה. תאגיד המים הוקם ב-2009, כלומר יתרת התקופה מ-2009 עד ...

מר רפאל בראל: אבל אני מכרתי לו-

מר שרגא קירשנר: זה בגין ההתחייבות החוזית, תגיד את זה, גיל.

מר רפאל בראל: מכרתי לו את הדבר הזה בעצם כתפוס.

מר גיל גורדון: נכון, אבל זה לא חושב, בטעות זה לא נכנס לתחשיב.

גב' שירה אבין: אורי ואחר כך עידן. שנייה.

מר גיל גורדון: לא הכניסו את הערך הנכון של הנכס, שהוא מאוד משמעותי. 50% מהסקר נכסים. דקה, יש פה יועצים משפטיים שהסכימו.

מר רפאל בראל: אני מבקש לדעת אם בחוזה כתוב, יש סעיף של חזרה.

מר גיל גורדון: אתם מסכימים איתי שאני לא מת לתת להם 13 מיליון ₪.

מר אורי לוי: אני רוצה לשאול האם יש עוד נושאים או נכסים או ממשקים שהם במחלוקת.

מר גיל גורדון: עם התאגיד?

מר אורי לוי: כן, עם התאגיד.

מר גיל גורדון: לא. סגרנו.

מר אורי לוינ: זה הדבר היחיד שיש עכשיו? כל הצנרת הישנה והחדשה והכל-

מר גיל גורדון: כן, הכל סגור.

מר אורי לוינ: הכל סגור במאה אחוז?

מר גיל גורדון: קבענו את כל המנגנונים של התחשבות בינינו בנושא היטלים, מה הם לוקחים על עצמם, מה אנחנו לקחנו. הכל סגור. זה הדבר האחרון שנשאר.

מר עידן למדן: אני מודה ומתוודה שניסיתי לעקוב אחרי דבריך, לא כל כך הבנתי.

מר גיל גורדון: אתה רוצה – אני אסביר את זה עוד פעם לאט.

מר עידן למדן: דקה, יש לי פה שני אלמנטים או שלושה אלמנטים שאני לא כל כך הבנתי. קודם כל, אני מבין שמכון הטיהור עצמו יהיה בסופו של דבר של שרוניים.

מר אורן ברעוז: הוא כבר שלהם.

מר עידן למדן: הוא כבר אליהם למעשה. זאת אומרת, בסופו של דבר הוא כבר שלהם. אנחנו אלה שנשאנו בעלות הקמתו. למיטב זיכרוני, אחת הגבנות הכי גדולות שהיו, או שיש עדיין, על החברה הכלכלית, נובעת מאותה הקמה, ובגלל זה בכלל היא היתה מושבתת כמעט 15 שנים או 10 שנים. זאת אומרת, האם בתחשיב הזה בכלל אתה מחשב את כל העלויות שהיו לנו בחברה הכלכלית, שהיא שלנו? האם בכלל נכנסנו לזה? האם חישבת את זה? האם הריביות ששילמנו שם נכנסו לחישוב הזה?

- מר אורי לוינ:** לא.
- מר עידן למדן:** נו, אז למה?
- מר אורי לוינ:** ככה. כי הם צריכים כסף.
- מר גיל גורדון:** זה לא רלוונטי-
- מר עידן למדן:** בוודאי שזה רלוונטי. אז הם בכל זאת חייבים לי 22 מיליון ₪ ולא 13 מיליון ₪.
- גב' שירה אבין:** אבל מה קשור לחברה הכלכלית?
- מר עידן למדן:** כי החברה הכלכלית זה אנחנו. אנחנו אלה שמימנו את החברה הכלכלית, העבירו החברה הכלכלית את ההקמה ואנחנו צריכים להחזיר שם הלוואה.
- גב' שירה אבין:** החברה הכלכלית?
- מר עידן למדן:** עכשיו אנחנו משלמים פעמיים.
- מר גיל גורדון:** אני אסביר.
- (מדברים ביחד)
- מר גיל גורדון:** דרך המימוש של התאגיד של המט"ש לא רלוונטי, לפי חוק תאגידי מים וביוב אני לא יכול לבוא, מה שאני יכול כשאני עושה סקר נכסים, לראות בנקודת הזמן שעשיתי את סקר הנכסים מה שווי הנכסים שהעברתי. בנקודת הזמן שהעברתי לו את המט"ש ערכו היה 33.5 מיליון ₪. אני לא יכול להעמיס על זה כל מיני ריביות כי לקחתי הלוואות למימוש הזה. אבל זה מה שהחוק אומר.

- מר עידן למדן:** אבל לא נכון.
- מר גיל גורדון:** מה לא נכון? יש חוק תאגידי מים וביוב שאומר את זה, מה לא נכון? הוא לא מתייחס לדרך המימוש.
- מר עידן למדן:** אתה עדיין ממשיך לשלם את ההלוואה של ההקמה.
- מר גיל גורדון:** נכון.
- מר עידן למדן:** אז עכשיו אני גם אקזז להם וגם אקזז שם?
- מר גיל גורדון:** מה זה רלוונטי אבל? ואם הייתי מממן את זה אז מהיטלים, אז זה היה שונה? אני מימנתי את זה בהלוואה עם ריביות. אם הייתי אז מממן את זה מהיטלים זה היה שונה? מה זה משנה דרך המימון?
- מר עידן למדן:** אבל עכשיו אתה אומר שאני צריך להחזיר פעמיים. אני מצד אחד ממשיך להחזיר את ההלוואה בחברה הכלכלית-
לא, לא.
- מר עידן למדן:** ומצד שני אני מוריד להם-
- מר גיל גורדון:** לא פעמיים. כי אתה העברת לו את הנכס עפ"י חוק תאגידי מים, בערך שלו. ואז אתה אומר מה מרחוק? דקה. 30% הוא מחזיר לי בהלוואה. עידן, אתה רוצה תשובה?
(מדברים ביחד)
- גב' שירה אבין:** בואו נתקדם לקראת סוף הישיבה.
- מר רפאל בראל:** גיל, אני לא מתווכח על ההתחשבות וגם לא מתווכח על הדרך שהצעת.

מר גיל גורדון: לא, אבל חשוב לי שיבינו פה.

מר רפאל בראל: סליחה, על הדרך שהצעת, כי הדרך שהצעת באמת נראית לי. ראש של בנקאי, לצערי, ולמזלי אני כבר לא יודע. האם סמכות משפטית שתשב היום ותבדוק את החוזים שיש לנו עם תאגיד המים תיווכח שאכן מגיע להם החזר? כי להגיד שלא מגיע להם או כן מגיע להם ולעמוד בפני בית המשפט ויתבעו אותנו ונשלם, ונשלם את זה עם ריבית דריבית, לא כדאי לנו, ולא כדאי לנו להסתבך עם חברת בת.

מר גיל גורדון: זה שילוב של סמכות משפטית ורואה חשבון.

מר רפאל בראל: לכן אני מבקש שסמכות משפטית תבדוק את ההסכמים שיש לנו עם התאגיד, בלי סבירות, ממש תיווכח שאכן מגיע להם-

מר גיל גורדון: אבל זה נעשה.

מר אבי גרובר: אבל זה לא מונח בפנינו.

מר רפאל בראל: תן לי לדבר, אני יודע מה שאני אומר. שאכן תיווכח שמגיע להם. הדרך שהצעת להחזר מאוד מקובלת, היא חכמה מאוד, אבל שרואה חשבון חיצוני יבדוק גם את ההתחשבנות.

מר גיל גורדון: דקה, אני רוצה להבין.

גב' שירה אבין: גיל, אנחנו נמשיך כאן-

מר גיל גורדון: אתה רוצה שרואה חשבון ייתן חוות דעת?

מר רפאל בראל: לא, משפטן שייתן חוות דעת על ההסכם שיש לנו איתם.

מר גיל גורדון: יש פה מנגנון בהסכס-

מר רפאל בראל: סליחה, מחר מגיע לבית המשפט, צריך להגיד למה הצבעת.

מר אבי גרובר: בדיוק בנקודה הזו, אמרת את זה יפה מאוד ובוא נעשה איזה משפט. לבקש מהיועץ המשפטי של העירייה להכין לנו חוות דעת משפטית שמסבירה למה אנחנו נדרשים פה לעשות את השינוי. אני גם חושב שזה כן נכון לקבל איזושהי חוות דעת משמאי או ממישהו-

מר רפאל בראל: רואה חשבון.

מר אבי גרובר: מה המשמעות הכלכלית, מה משלמים, מה שילמנו וזה.

גב' שירה אבין: אני רוצה לסכם את הסוגיה הזאת. חיים, עוד שנייה.

מר אבי גרובר: ואז גם נבין טוב מה אנחנו מצביעים. זה לא כסף שלנו.

גב' שירה אבין: אני מבקשת, כדי שנוכל לקבל החלטה נאותה וראויה, מבקשים מהיועץ המשפטי לתת חוות דעת בהתייחסות לנושא, כדי שאנחנו נוכל להתייחס בכובד ראש ולקבל גם החלטה ראויה, ואם יש דו"ח של רואה חשבון שיצורף גם הוא על נושא ההתחשבנות, נגיש את זה לישיבה הבאה עם כל הנושאים ביחד ונקבל החלטה. תודה רבה, הישיבה ננעלה.

שירה אבין



עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 48, מיום 5.3.2013

מ"מ וסגנית ראש העירייה

קובץ החלטות

* שאילתה של חבר מועצת העיר מר גיא קלנר, בנושא: "תכנית התע"ש", היערכות כללית ועמדת העירייה בהליך ההתנגדויות המתקיים כעת.

- הנושא נדחה לישיבה הבאה.

1. התייחסות ראש העירייה לעניין שינוי הרכב הוועדות.

- הנושא נדחה לישיבה הבאה.

3. הקמת עמותה עירונית למגוונים, יוצג ע"י עו"ד מוטי ברלב.

החלטה מספר 269: הוחלט לאשר ברוב קולות (1 נמנע) הקמת עמותה עירונית למגוונים.

4. אישור פרוטוקול ועדת מקלטים מיום 10.2.2013 ומיום 27.2.2013.

החלטה מספר 270: הוחלט לאשר פה אחד את פרוטוקול ועדת מקלטים מיום 10.2.2013 ומיום 27.2.2013, כולל חו"ד עו"ד ברוך חייקין.

7. אישור נוסח למחיקת חובות חוזר מנכ"ל משרד הפנים 5/12, יוצג על ידי גיל גורדון.

החלטה מספר 271: הוחלט לאשר פה אחד את הנוסח למחיקת חובות חוזר מנכ"ל משרד הפנים 5/12.

2. דיון בדו"ח מבקר העירייה לשנים 2006-2012.

- התקיים דיון בנושא.

5. אישור הסמכת פקחים לפי רשימה- יוצג על ידי מיכה בלום.

דמרמרי שרית ת.ז. 38808945 כללי ועישון.

אברמוביץ בן ת.ז. 302527338 כללי ועישון.

מיחלב אתל ת.ז. 308133982 כללי ועישון.

יוגב יחזקיהו ת.ז. 038770236 איכות הסביבה.

החלטה מספר 272: הוחלט לאשר ברוב קולות (נמנע – 1) הסמכת

פקחים כלהלן:

* דמרמרי שרית ת.ז. 38808945 – כללי ועישון.

* אברמוביץ בן ת.ז. 302527338 – כללי ועישון.

* מיחלב אתל ת.ז. 308133982 – כללי ועישון.

* יוגב יחזקיהו ת.ז. 038770236 – איכות הסביבה.

6. אישור תיקון התחשבנות העירייה למול שרונים תאגיד המים והביוב

בגין המט"ש, יוצג על ידי גיל גורדון.

- תוגש חו"ד היועץ המשפטי ודו"ח של רואה חשבון לישיבה הבאה לצורך

קבלת החלטה.